	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Psychologia
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		E1.1

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Fakultet: Psychologia kliniczna dorosłych
Punkty ECTS	7
Rodzaj zajęć	Obieralne
Moduł/specjalizacja	E1. Psychologia kliniczna
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	IV
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	dr Joanna Imacka

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Wykład	25/15	IV/7	7
Ćwiczenia	30/18	IV/7	

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Wiadomości z zakresu psychologii, psychopatologii, neuropsychologii i diagnozy psychologicznej, zdobyte na wcześniejszych etapach edukacji.

4. Cele kształcenia

C1 Wyposażenie w wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego, rodzaju zaburzeń psychicznych, ich klasyfikacji, jak i opisu badań diagnostycznych odpowiedniego dla psychologii klinicznej i neuropsychologii dzieci i dorosłych.
C2 Rozwinięcie umiejętności oceny zjawisk związanych z funkcjonowaniem psychiki człowieka, formułowania opinii i wniosków, stawiania hipotez, uwzględniając kryteria i normy patologii.
C3 Kształtowanie postaw szanowania i promowania wartości zdrowia psychicznego, rozróżniania odmienności od zaburzeń, przeciwdziałania dyskryminacji osób z zaburzeniami psychicznymi jak i udzielania im wsparcia.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Absolwent zna i rozumie w sposób pogłębiony: zasady projektowania badań diagnostycznych, hipotezowania, weryfikowania hipotez, wnioskowania diagnostycznego, metody i narzędzia pomiaru, opis odpowiedni dla psychologii klinicznej i neuropsychologii dzieci i dorosłych	K_W32

	oraz zastosowania tej wiedzy w praktyce społecznej	
W_02	Absolwent zna i rozumie w rozszerzonym zakresie i pogłębionym stopniu zaawansowaną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego, główne konstrukty teoretyczne w różnych paradygmatach psychologicznych i medycznych, uwarunkowania zdrowia psychicznego, podstawowe rodzaje zaburzeń psychicznych i kryteria ich rozróżniania, główne systemy klasyfikacji zaburzeń i ich zróżnicowanych uwarunkowaniach natury biologicznej, społecznej, kulturowej oraz stan prawny dotyczący zdrowia psychicznego.	K_W23
W_03	Absolwent zna i rozumie na pogłębionym poziomie szczegółowe zagadnienia z zakresu studiowanego modułu oraz zastosowania tej wiedzy w praktyce społecznej.	K_W50
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Absolwent potrafi dokonać racjonalnej oceny i przebiegu zjawisk związanych z funkcjonowaniem psychiki człowieka, stawiać i testować hipotezy dotyczące prostych problemów wdrożeniowych w tym zakresie, formułować własne opinie, wątpliwości, sugestie, merytorycznie argumentując swoje stanowisko, formułować wnioski i syntetyczne podsumowania na dany temat uwzględniając kryteria normy i patologii	K_U09
U_02	Absolwent potrafi przeprowadzić wstępną diagnozę różnorodnych problemów psychicznych typu depresja, lęki, zaburzenia obsesyjno-kompulsyjne czy trudności emocjonalne	K_U10
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent jest gotów do szanowania i promowania wartości zdrowia psychicznego, dbania o zdrowie psychiczne własne i innych osób, rozróżniania odmienności od zaburzeń, aktywnego przeciwdziałania wszelkiej dyskryminacji, niesprawiedliwości, także w stosunku do osób z zaburzeniami psychicznymi, udzielania wsparcia osobom chorym psychicznie, somatycznie, terminalnie.	K_K05

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści wykładów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
W1	Psychologia kliniczna dziedzina badań i praktyki – obszar, przedmiot i zadania psychologii klinicznej.	4	3
W2	Zdrowie psychiczne w zależności od wieku rozwojowego – czynniki ryzyka i czynniki ochronne, ujęcie koncepcji bio-psycho-społecznej.	4	2
W3	Czynniki ryzyka rozwoju zaburzeń wg głównych paradygmatów psychologicznych i medycznych.	4	2
W4	Podstawowe rodzaje zaburzeń psychicznych, systemy klasyfikacji - Międzynarodowa Klasyfikacja Chorób ICD11 i Klasyfikacja Zaburzeń Psychiczych DSMV – podobieństwa i różnice.	4	3
W5	Prawne podstawy opiniowania psychologicznego oraz stan prawny dotyczący zdrowia psychicznego w zależności od wieku badanego i właściciela opinii.	4	2
W6	Psychologiczna diagnoza kliniczna w zależności od wieku rozwojowego – modele, etapy, metody, narzędzia pomiaru, postępowanie i zasady	4	2

	etyczne. Analiza przypadków (interpretacja i konceptualizacja), odpowiednia dla psychologii klinicznej i neuropsychologii, oraz zastosowanie tej wiedzy w praktyce społecznej.		
W7	Zaliczenie.	1	1
	Razem liczba godzin wykładów	25	15

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Zastosowanie narzędzi i technik diagnostycznych w praktyce – wywiad kliniczny, kwestionariusz, testy psychologiczne.	4	2
C2	Analiza przypadków klinicznych – opracowanie diagnozy nozologicznej (klasyfikacyjnej i różnicowej), w oparciu o kryteria klasyfikacji diagnostycznych DSM-5, ICD-11 - porównanie.	6	4
C3	Proces diagnostyczny z wykorzystaniem diagnozy funkcjonalnej (strukturalnej) i diagnozy faz rozwoju (rozwojowej).	4	2
C4	Zaburzenia osobowości – kryteria diagnostyczne, metody terapii w praktyce.	4	3
C5	Kontrakt terapeutyczny z pacjentem (indywidualny i grupowy) – zastosowanie praktyczne.	4	3
C6	Studium przypadku psychologicznej diagnozy klinicznej - opis i interpretacja wyników badania.	4	2
C7	Dylematy etyczne w pracy psychologa (diagnozowanie i opiniowanie) - przykłady.	4	2
	Razem liczba godzin ćwiczeń	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Wykłady	Wykład informacyjny	Projektor, tablica multimedialna, laptop.
Ćwiczenia	M1 - Metoda podająca - objaśnienie, wyjaśnienie. M2 – Metoda problemowa - dyskusja kierowana, metoda sytuacyjna - symulacja danej sytuacji, M5 – Metoda praktyczna - analiza porównawcza, analiza studium przypadku. Metoda projektów - projekt terapeutyczny.	Projektor, tablica, tablica multimedialna, laptop, kreda.

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Wykłady	F2 - obserwacja/aktywność (przygotowanie do zajęć, ocena ćwiczeń wykonywanych podczas zajęć). F4 - wypowiedź/wystąpienie (prezentacja pisemnych interpretacji, analiza projektu	P1 - egzamin

Ćwiczenia	F2 - obserwacja/aktywność (przygotowanie do zajęć, ocena ćwiczeń wykonywanych podczas zajęć jako pracy własnej). F4 - prezentacja wybranego tekstu specjalistycznego, formułowanie i rozwiązywanie problemu.	P3 – ocena podsumowująca
-----------	---	---------------------------------

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład			Ćwiczenia		
	F2	P1		F2	F4	P3
W_01	X	X		X	X	X
W_02	X	X		X	X	X
W_03	X	X		X	X	X
U_01		X			X	X
U_02		X			X	X
K_01		X				X

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

<p>Wykład – egzamin R > 91% bardzo dobry (5,0) R > 81%, 90% plus dobry (4,5) R > 71%, 80% dobry (4,0) R > 61%, 70% plus dostateczny (3,5) R > 50%, 60% dostateczny (3,0) R < 50% niedostateczny (2,0)</p> <p>Student realizuje prace/ćwiczenia/projekty za które, prowadzący przyznaje punkty (prace/ćwiczenia/projekty terminowe lub na zajęciach). W toku zajęć student może uzyskać max 100 pkt. R > 91% bardzo dobry (5,0) R > 81%, 90% plus dobry (4,5) R > 71%, 80% dobry (4,0) R > 61%, 70% plus dostateczny (3,5) R > 50%, 60% dostateczny (3,0) R < 50% niedostateczny (2,0)</p> <p>Ocena podsumowująca oceny jest sumą ocen formułujących. Student, który nie uzyskał wymaganej minimalnej liczby punktów potrzebnej do zaliczenia wykładów i ćwiczeń, Obecność na zajęciach zgodnie z obowiązującym Regulaminem studiów. Wykonanie zleconych zadań w toku ćwiczeń.</p>
--

10. Forma zaliczenia zajęć

Egzamin

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli	55	33

akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia		
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Przygotowanie do egzaminu	35	42
Przygotowanie zadań zleconych przez prowadzącego	25	25
Przygotowanie do pracy zaliczeniowej	15	15
Zapoznanie z literaturą	45	60
suma godzin:	175	175
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	7	7

12. Literatura zajęć

<p>Literatura obowiązkowa:</p> <p>1. Cierpiałkowska L., Sęk H. (red) <i>Psychologia kliniczna</i>. Warszawa, Wydawnictwo Naukowe PWN, 2021.</p> <p>2. Grzegorzewska I., Cierpiałkowska L., Borkowska A.R. (red.) <i>Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN, 2020.</p> <p>3. Heszen-Celińska I., Sęk, H. <i>Psychologia zdrowia</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN, 2020.</p> <p>4. Butcher J. N., Hooley J.M., Mineka S. <i>Psychologia zaburzeń</i>. Gdańsk, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne GWP, 2023.</p>
<p>Literatura zalecana / fakultatywna:</p> <p>1. Cervone D., Pervin L.A, <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków, 2021.</p>

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Joanna Imacka
data sporządzenia / aktualizacji	27.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	jimacka@ajp.edu.pl
podpis	Joanna Imacka

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Psychologia
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		E1.1

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Fakultet: Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży
Punkty ECTS	7
Rodzaj zajęć	Obieralne
Moduł/specjalizacja	E1. Psychologia kliniczna
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	IV
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	dr Joanna Imacka

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin Stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Wykład	25/15	IV/7	7
Ćwiczenia	30/18	IV/7	

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Wiadomości z zakresu psychologii, psychopatologii, neuropsychologii i diagnozy psychologicznej, zdobyte na wcześniejszych etapach edukacji.

4. Cele kształcenia

C1 Wyposażenie w wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego, rodzaju zaburzeń psychicznych, ich klasyfikacji, jak i opisu badań diagnostycznych odpowiedniego dla psychologii klinicznej i neuropsychologii dzieci i dorosłych.
C2 Rozwinięcie umiejętności oceny zjawisk związanych z funkcjonowaniem psychiki człowieka, formułowania opinii i wniosków, stawiania hipotez, uwzględniając kryteria i normy patologii.
C3 Kształtowanie postaw szanowania i promowania wartości zdrowia psychicznego, rozróżniania odmienności od zaburzeń, przeciwdziałania dyskryminacji osób z zaburzeniami psychicznymi jak i udzielania im wsparcia.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Absolwent zna i rozumie w sposób pogłębiony: zasady projektowania badań diagnostycznych, hipotezowania, weryfikowania hipotez, wnioskowania diagnostycznego, metody i narzędzia pomiaru, opis	K_W32

	odpowiedni dla psychologii klinicznej i neuropsychologii dzieci i dorosłych oraz zastosowania tej wiedzy w praktyce społecznej.	
W_02	Absolwent zna i rozumie w rozszerzonym zakresie i pogłębionym stopniu zaawansowaną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego, główne konstrukty teoretyczne w różnych paradygmatach psychologicznych i medycznych, uwarunkowania zdrowia psychicznego, podstawowe rodzaje zaburzeń psychicznych i kryteria ich rozróżniania, główne systemy klasyfikacji zaburzeń i ich zróżnicowanych uwarunkowaniach natury biologicznej, społecznej, kulturowej oraz stan prawny dotyczący zdrowia psychicznego.	K_W23
W_03	Absolwent zna i rozumie na pogłębionym poziomie szczegółowe zagadnienia z zakresu studiowanego modułu oraz zastosowania tej wiedzy w praktyce społecznej.	K_W50
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Absolwent potrafi dokonać racjonalnej oceny i przebiegu zjawisk związanych z funkcjonowaniem psychiki człowieka, stawiać i testować hipotezy dotyczące prostych problemów wdrożeniowych w tym zakresie, formułować własne opinie, wątpliwości, sugestie, merytorycznie argumentując swoje stanowisko, formułować wnioski i syntetyczne podsumowania na dany temat uwzględniając kryteria normy i patologii.	K_U09
U_02	Absolwent potrafi przeprowadzić wstępną diagnozę różnorodnych problemów psychicznych typu depresja, lęki, zaburzenia obsesyjno-kompulsyjne czy trudności emocjonalne.	K_U10
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent jest gotów do szanowania i promowania wartości zdrowia psychicznego, dbania o zdrowie psychiczne własne i innych osób, rozróżniania odmienności od zaburzeń, aktywnego przeciwdziałania wszelkiej dyskryminacji, niesprawiedliwości, także w stosunku do osób z zaburzeniami psychicznymi, udzielania wsparcia osobom chorym psychicznie, somatycznie, terminalnie.	K_K05

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści wykładów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
W1	Psychologia kliniczna dziedzina badań i praktyki – obszar, przedmiot i zadania psychologii klinicznej.	4	3
W2	Zdrowie psychiczne dzieci i młodzieży – czynniki ryzyka i czynniki ochronne, ujęcie koncepcji bio-psycho-społecznej.	4	2
W3	Czynniki ryzyka rozwoju zaburzeń wg głównych paradygmatów psychologicznych i medycznych.	4	2
W4	Podstawowe rodzaje zaburzeń psychicznych, systemy klasyfikacji - Międzynarodowa Klasyfikacja Chorób ICD11 i Klasyfikacja Zaburzeń Psychiczych DSMV – podobieństwa i różnice.	4	3
W5	Prawne podstawy opiniowania psychologicznego oraz stan prawny dotyczący zdrowia psychicznego dzieci i młodzieży, w zależności od wieku badanego i właściciela opinii.	4	2

W6	Psychologiczna diagnoza kliniczna dzieci i młodzieży – modele, etapy, metody, narzędzia pomiaru, postępowanie i zasady etyczne. Analiza przypadków (interpretacja i konceptualizacja), odpowiednia dla psychologii klinicznej i neuropsychologii dzieci i młodzieży oraz zastosowanie tej wiedzy w praktyce społecznej.	4	2
W7	Zaliczenie.	1	1
Razem liczba godzin wykładów		25	15

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Zastosowanie narzędzi i technik diagnostycznych w praktyce – wywiad kliniczny, kwestionariusz, testy psychologiczne.	4	2
C2	Analiza przypadków klinicznych – opracowanie diagnozy nozologicznej (klasyfikacyjnej i różnicowej), w oparciu o kryteria klasyfikacji diagnostycznych DSM-5, ICD-11 - porównanie.	6	4
C3	Proces diagnostyczny z wykorzystaniem diagnozy funkcjonalnej (strukturalnej) i diagnozy faz rozwoju (rozwojowej), specjalnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dzieci i młodzieży.	4	2
C4	Zaburzenia osobowości dzieci i młodzieży – kryteria diagnostyczne, postępowanie terapeutyczne w praktyce.	4	3
C5	Kontrakt terapeutyczny z pacjentem (indywidualny i grupowy) – zastosowanie praktyczne.	4	3
C6	Studium przypadku psychologicznej diagnozy klinicznej dzieci i młodzieży - opis i interpretacja wyników badania.	4	2
C7	Dylematy etyczne w pracy psychologa (diagnozowanie i opiniowanie) - przykłady.	4	2
Razem liczba godzin ćwiczeń		30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Wykłady	Wykład informacyjny	Projektor, tablica multimedialna, laptop.
Ćwiczenia	M1 - Metoda podająca - objaśnienie, wyjaśnienie. M2 – Metoda problemowa - dyskusja kierowana, metoda sytuacyjna - symulacja danej sytuacji, M5 – Metoda praktyczna - analiza porównawcza, analiza studium przypadku. Metoda projektów - projekt terapeutyczny.	Projektor, tablica, tablica multimedialna, laptop, kreda.

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Wykłady	F2 - obserwacja/aktywność (przygotowanie do zajęć, ocena ćwiczeń wykonywanych podczas zajęć).	P1 - egzamin

	F4 - wypowiedź/wystąpienie (prezentacja pisemnych interpretacji, analiza projektu)	
Ćwiczenia	F2 - obserwacja/aktywność (przygotowanie do zajęć, ocena ćwiczeń wykonywanych podczas zajęć jako pracy własnej). F4 - prezentacja wybranego tekstu specjalistycznego, formułowanie i rozwiązywanie problemu.	P3 – ocena podsumowująca

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład			Ćwiczenia		
	F2	P1		F2	F4	P3
W_01	X	X		X	X	X
W_02	X	X		X	X	X
W_03	X	X		X	X	X
U_01		X			X	X
U_02		X			X	X
K_01		X				X

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

<p>Wykład – egzamin</p> <p>R > 91% bardzo dobry (5,0)</p> <p>R > 81%, 90% plus dobry (4,5)</p> <p>R > 71%, 80% dobry (4,0)</p> <p>R > 61%, 70% plus dostateczny (3,5) R > 50%, 60% dostateczny (3,0)</p> <p>R < 50% niedostateczny (2,0)</p> <p>Student realizuje prace/ćwiczenia/projekty za które, prowadzący przyznaje punkty (prace/ćwiczenia/projekty terminowe lub na zajęciach). W toku zajęć student może uzyskać max 100 pkt.</p> <p>R > 91% bardzo dobry (5,0)</p> <p>R > 81%, 90% plus dobry (4,5)</p> <p>R > 71%, 80% dobry (4,0)</p> <p>R > 61%, 70% plus dostateczny (3,5) R > 50%, 60% dostateczny (3,0)</p> <p>R < 50% niedostateczny (2,0)</p> <p>Ocena podsumowująca oceny jest sumą ocen formułujących.</p> <p>Student, który nie uzyskał wymaganej minimalnej liczby punktów potrzebnej do zaliczenia wykładów i ćwiczeń, Obecność na zajęciach zgodnie z obowiązującym Regulaminem studiów.</p> <p>Wykonanie zleconych zadań w toku ćwiczeń.</p>

10. Forma zaliczenia zajęć

Egzamin

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		

liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	55	33
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Przygotowanie do egzaminu	35	42
Przygotowanie zadań zleconych przez prowadzącego	25	25
Przygotowanie do pracy zaliczeniowej	15	15
Zapoznanie z literaturą	45	60
suma godzin:	175	175
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	7	7

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:

1. Cierpiałkowska L., Sęk H. (red) *Psychologia kliniczna*. Warszawa, Wydawnictwo Naukowe PWN, 2021.
2. Grzegorzewska I., Cierpiałkowska L., Borkowska A.R. (red.) *Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży*. Wydawnictwo Naukowe PWN, 2020.
3. Heszen-Celińska I., Sęk, H. *Psychologia zdrowia*. Wydawnictwo Naukowe PWN, 2020.
4. Butcher J. N., Hooley J.M, Mineka S. *Psychologia zaburzeń*. Gdańsk, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne GWP, 2023.

Literatura zalecana / fakultatywna:

1. Cervone D., Pervin L.A, *Osobowość. Teoria i badania*. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków, 2021.
2. Strelau J., *Psychologia. Podręcznik akademicki, T.1,2,3* Gdańsk, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, 2007.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Joanna Imacka
data sporządzenia / aktualizacji	27.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	jimacka@ajp.edu.pl
podpis	Joanna Imacka

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Psychologia
	Poziom studiów	Jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		E1.2

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Warsztat badawczy I: Badanie psychologiczne dzieci i młodzieży
Punkty ECTS	2
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	E1. Psychologia kliniczna
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	IV
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Laboratoria	15/9	IV/ 7	2

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Nabywanie wiedzy, umiejętności i kompetencji wynikające z pozytywnego zaliczenia przedmiotów kierunkowych.

4. Cele kształcenia

C1 – Wyposażenie w wiedzę merytoryczną z zakresu diagnozy dzieci i młodzieży.
C2 – Rozwinięcie umiejętności wyboru odpowiednich metod i narzędzi diagnostycznych.
C3 – Kształtowanie gotowości do podejmowania badań diagnostycznych z zachowaniem zasad i etyki zawodowej.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Absolwent zna i rozumie w stopniu pogłębionym teoretyczne aspekty badania psychologicznego dzieci i młodzieży.	K_W31 K_W32 K_W43 K_W54
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Absolwent potrafi w jasny sposób formułować pisemnie i ustnie wypowiedzi o charakterze ekspertyzy psychologicznej, potrafi dobrać	K_U04 K_U06

	metody i narzędzia diagnostyczne oraz planować proces diagnostyczny.	K_U07
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent jest gotów do odpowiedzialnego i rzetelnego przeprowadzania diagnozy dzieci i młodzieży, z zachowaniem empatii i etyki.	K_K07

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści laboratoriów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
L1	Diagnoza psychologiczna, istota, przebieg, etyka i odpowiedzialność	2	1
L2	Dokumentacja postępowania diagnostycznego	2	1
L3	Diagnoza procesów poznawczych i poziomu rozwoju intelektualnego - metody i narzędzia pomiaru	4	3
L4	Wybrane aspekty diagnozy zaburzeń i dysfunkcji rozwojowych	2	1
L5	Człowiek w kontekście relacji międzyludzkich; rodzina i grupa	2	1
L6	Wybrane metody diagnozy funkcjonowania grupy i rodziny	2	1
L7	Zaliczenie przedmiotu	1	1
	Razem liczba godzin laboratoriów	15	9

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
laboratoria	Objaśnienie, wyjaśnienie, mini wykład, metoda praktyczna	Laptop, projektor, testy, teksty źródłowe,

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
laboratoria	F1 sprawdzian praktyczny umiejętności F2 obserwacja/ aktywność F4 wypowiedź/ wystąpienia	P2 kolokwium

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	laboratoria			
	F1	F2	F4	P2
W_01	X	X	X	X
U_01		X	X	X
K_01		X	X	X

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia

zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się.
Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się.
Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się.

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	15	9
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Przygotowanie do zajęć	10	10
Przygotowanie do zaliczenia	15	15
Czytanie literatury	10	16
suma godzin:	50	50
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	2	2

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:

1. Stemplewska-Żakowicz, K., Paluchowski, W.J. (2009). Podstawy diagnozy psychologicznej. W: J. Strelau, D. Doliński (red.). Psychologia. Podręcznik. Warszawa.
2. Stemplewska-Żakowicz K. (2013). Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna. Gdańsk.
3. Podręczniki do wykorzystywanych testów.
4. Zaburzenia komunikacji pisemnej (2017), red. A. Domagała, U. Mirecka. Gdańsk.

Literatura zalecana / fakultatywna:

1. Kendall, P.C. (2004). Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. Gdańsk.
 2. Krasowicz-Kupis G., Wiejak K., Gruszczyńska K., (2015). Katalog metod diagnozy rozwoju poznawczego dziecka na etapie edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej. Warszawa.
 3. Krasowicz-Kupis G. (2019). Nowa psychologia dysleksji. Warszawa.
 4. Neuropsychologia kliniczna dziecka (2012). red. A. Borkowska, Ł. Domańska. Warszawa.
 5. Paluchowski W.J. (2007). Diagnoza psychologiczna. Proces, narzędzia, standardy. Warszawa.
 6. Suchańska A. (2007). Rozmowa i obserwacja w diagnozie psychologicznej. Warszawa.
 7. Szuster T. (red.) (1991). Swobodne techniki diagnostyczne. Wywiad i obserwacja. Warszawa.
- Testy na zajęcia:
1. Stanford Binet Skala Inteligencji. Piąta edycja (SB 5)
 2. Skala Inteligencji Wechslera dla Dzieci. Wydanie piąte (WESC-V)

3. Bateria metod diagnozy przyczyn niepowodzeń szkolnych u uczniów w wieku 7-9 lat (Bateria 7/9)
4. Bateria metod diagnozy przyczyn niepowodzeń szkolnych u uczniów w wieku 10-12 lat (Bateria10/12)
5. Bateria metod diagnozy przyczyn niepowodzeń szkolnych u uczniów w wieku 13-15 lat (Bateria 13/15)
6. Bateria metod diagnozy dyskalkulii u uczniów w wieku 10-12 lat
7. Bateria metod diagnozy dyskalkulii u uczniów w wieku 13-16 lat
8. Neutralny Kulturowo Test Inteligencji Cattella-wersja 2 (CFT 20-R) zrewidowany przez R.H. Weissa i B. Weissa
9. Bateria diagnozy funkcji poznawczych u dzieci w wieku 10-12 lat (PU 1). A.R. Borkowska, U. Sajewicz-Radtke, M. Lipowska, P. Kalka.
10. Zestaw Kwestionariuszy do Diagnozy Spektrum Autyzmu (ASRS), podręcznik i arkusze
11. Zestaw Kwestionariuszy do Diagnozy Depresji u Dzieci i Młodzieży (CDI-2), podręcznik i arkusze
12. A. Frydrychowicz. Rysunek Rodziny. Projekcyjna Metoda badania stosunków rodzinnych. Warszawa 1996
13. E. Zwierzyńska, A. Matuszewski. Kwestionariusz „Ja i moja szkoła”. Podręcznik. Warszawa 2002 (arkusze)
14. E. Zwierzyńska, A. Matuszewski. Skala Jawnego Niepokoju „Jaki jesteś”. Podręcznik. CMPPP. Warszawa 2007 (9arkusze)
15. Connors 3. Zestaw kwestionariuszy do diagnozy ADHD i zaburzeń współwystępujących. Podręcznik i arkusze

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Anna Lis- Zaldivar
data sporządzenia / aktualizacji	27.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	alis-zaldivar@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Psychologia
	Poziom studiów	Jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	Praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		E1.3

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Warsztat badawczy II: Badanie kliniczne dorosłych
Punkty ECTS	2
Rodzaj zajęć	Obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	E1. Psychologia kliniczna
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	IV
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Laboratorium	15/9	IV/7	2

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Student posiada wiedzę z zakresu psychologii osobowości, diagnozy psychologicznej, metod diagnostycznych.

4. Cele kształcenia

C1 Przekazanie wiedzy w pogłębionym stopniu z zakresu diagnozy psychologicznej, specyfiki procesu diagnostycznego, podstawowych metod, technik, narzędzi diagnozy psychologicznej oraz zastosowania tej wiedzy w działalności praktycznej i społecznej.

C2 Rozwinięcie umiejętności stosowania techniki i narzędzi diagnozy psychologicznej.

C3 Rozwinięcie umiejętności planowania i realizowania procesu diagnozy psychologicznej.

C4 Kształtowanie postaw do identyfikowania się z zawodem psychologa/nauczyciela psychologa, współpracy z innymi ekspertami, także z innych dziedzin, współdziałania w interdyscyplinarnych zespołach, propagowania wiedzy psychologicznej.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu wiedzę z zakresu diagnozy psychologicznej, specyfikę procesu diagnostycznego, podstawowe metody, techniki, narzędzia diagnozy psychologicznej oraz zastosowania tej wiedzy w działalności praktycznej i społecznej.	K_W31

UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Absolwent potrafi stosować techniki i narzędzia diagnozy psychologicznej.	K_U06
U_02	Absolwent potrafi planować i realizować proces diagnozy psychologicznej.	K_U07
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent jest gotów do identyfikowania się z zawodem psychologa/nauczyciela psychologa, współpracy z innymi ekspertami, także z innych dziedzin, współdziałania w interdyscyplinarnych zespołach, propagowania wiedzy psychologicznej.	K_K03

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści laboratoriów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	Niestacjonarnych
C1	Podstawowe założenia i cele klinicznej diagnozy psychologicznej dorosłego.	1	1
C2	Stawianie hipotez diagnostycznych.	1	1
C3	Dobór narzędzi diagnostycznych do weryfikacji postawionych hipotez.	1	0,5
C4	Integracja informacji diagnostycznych o pacjencie pochodzących z różnych metod badawczych.	1	0,5
C5	Analiza studiów przypadków przygotowanych przez studentów.	8	4
C6	Formułowanie opinii psychologicznej oraz zaleceń terapeutycznych na podstawie przeprowadzonego badania.	3	2
Razem liczba godzin laboratoriów		15	9

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Laboratorium	M2 – analiza przypadku	Komputer, projektor

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
	– wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	
Laboratorium	F1 – sprawdzian pisemny, F3- praca pisemna, studium przypadku	P4- praca pisemna, opracowanie studium przypadku

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Ćwiczenia		
	F1	F2	P4
W_01	x	x	x
U_01	x	x	x

U_02	x	x	x	
K_01	x	x	x	

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się, progi zaliczeniowe przypadku: 90-100%

Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się, test progi zaliczeniowe przypadku: 70-80%;

Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się, progi zaliczeniowe przypadku: 50-60%

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	15	9
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Przygotowanie do zajęć	5	5
Czytanie literatury	15	21
Przeprowadzenie badania psychologicznego wybranej osoby i sporządzenie opinii psychologicznej	15	15
suma godzin:	50	50
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	2	2

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:

1. Paluchowski, W.J. (2007). Diagnoza psychologiczna - proces, narzędzia, standardy. Warszawa.
2. Paluchowski, W.J. (2006). Diagnoza psychologiczna. Podejście ilościowe i jakościowe. Warszawa.
3. L. Cierpiątkowska, H. Sęk (2016). Psychologia kliniczna. Warszawa.

Literatura zalecana / fakultatywna:

1. Stęplewska-Żakowicz, K. (2009). Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna. Gdańsk.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Karol Mausch
data sporządzenia / aktualizacji	27.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	Karol_mausch@poczta.onet.pl
Podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Psychologia
	Poziom studiów	Jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	Praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		E1.4

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Psychologia sądowa
Punkty ECTS	5
Rodzaj zajęć	Obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	E1. Psychologia kliniczna
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	IV
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Wykład	20/12	IV/8	5
Ćwiczenia	30/18	IV/8	

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Psychologia osobowości, psychopatologia, diagnoza psychologiczna.

4. Cele kształcenia

<p>C1 Przekazanie wiedzy na temat wymiaru sprawiedliwości, realizowania zadań opiniodawczo-ekspertycznych w postępowaniach sądowych, problemów diagnozy zeznań świadków i wyjaśnień podejrzanych/oskarżonych oraz zastosowania tej wiedzy w praktyce społecznej.</p> <p>C2 Przekazanie wiedzy na temat zagadnień dotyczących praktycznych umiejętności psychologów pracujących jako biegli sądowi i zajmujących się neuropsychologiczną oceną zeznań świadków, profilowaniem psychologicznym, opiniodawstwem w zakresie prawa pracy czy ubezpieczeniami społecznymi</p> <p>C3 Rozwinięcie umiejętności formułowania pisemnych i ustnych wypowiedzi o charakterze ekspertyzy psychologicznej, na pogłębionym poziomie umiejętności komunikacyjnych.</p> <p>C4 Rozwinięcie umiejętności nawiązywania i podtrzymywania kontaktu psychologicznego, komunikowania się z różnymi kręgami odbiorców z użyciem specjalistycznej terminologii i prowadzenia dyskusji do tworzenia i utrzymywania właściwych relacji w związku z prowadzoną działalnością.</p> <p>C5 Kształtowanie postaw do permanentnego samorozwoju, ze świadomością ograniczeń natury etycznej nakładanych na praktykę badawczą, diagnostyczną i ekspercką; komunikowania, w sposób zrozumiały dla odbiorcy informacji odwołujących się do odpowiednio przetworzonych i zinterpretowanych wyników testowych; aktywnego przeciwdziałania upowszechnianiu złych praktyk w tym zakresie.</p>

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu
---------------	-------------------------	-----------------------

uczenia się		kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Absolwent zna i rozumie szeroki zakres wiedzy psychologicznej dotyczącej wymiaru sprawiedliwości, realizowania zadań opiniotwórczo-ekspertycznych w postępowaniach sądowych, problemy diagnozy zeznań świadków i wyjaśnień podejrzanych/oskarżonych oraz zastosowania tej wiedzy w praktyce społecznej.	K_W56
W_02	Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu podstawowe zagadnienia dotyczące praktycznych umiejętności psychologów pracujących jako biegli sądowi i zajmujący się neuropsychologiczną oceną zeznań świadków, profilowaniem psychologicznym, opiniotwórcstwem w zakresie prawa pracy czy ubezpieczeniami społecznymi.	K_W57
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Absolwent potrafi w jasny i spójny sposób formułować pisemnie i ustnie wypowiedzi o charakterze ekspertyzy psychologicznej, na pogłębionym poziomie umiejętności komunikacyjnych.	K_U05
U_02	Absolwent potrafi nawiązywać i podtrzymywać kontakt psychologiczny na poziomie pogłębionym, wykorzystywać umiejętność komunikowania się z różnymi kręgami odbiorców z użyciem specjalistycznej terminologii i prowadzenia dyskusji do tworzenia i utrzymywania właściwych relacji w związku z prowadzoną działalnością.	K_U04
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent jest gotów do permanentnego samorozwoju, ze świadomością ograniczeń natury etycznej nakładanych na praktykę badawczą, diagnostyczną i ekspercką; komunikowania, w sposób zrozumiały dla odbiorcy informacji odwołujących się do odpowiednio przetworzonych i zinterpretowanych wyników testowych; aktywnego przeciwdziałania upowszechnianiu złych praktyk w tym zakresie.	K_K13

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści wykładów	Liczba godzin na studiach	
		Stacjonarnych	Niestacjonarnych
W1	Psychologia sądowa jako subdyscyplina w psychologii klinicznej. Przedmiot i zadania psychologii sądowej. Psychologia a prawo.	3	2
W2	Kliniczna psychologia sądowa w prawie karnym.	2	2
W3	Kliniczna psychologia sądowa w prawie rodzinnym i cywilnym.	3	2
W4	Psychologiczne, społeczne i neurofizjologiczne uwarunkowania przestępczości osób nieletnich.	3	1,5
W5	Psychologiczne aspekty zeznań świadków.	3	1,5
W6	Diagnoza psychologiczna w psychologii sądowej.	3	1,5
W7	Podstawy interwencji psychologicznej i terapii w sprawach sądowych.	3	1,5
	Razem liczba godzin wykładów	20	12

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		Stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Przedmiot i modele diagnozy. Standardy diagnozy w psychologii sądowej. Kliniczna diagnoza sądowa dorosłych i dzieci w sprawach karnych,	3	2

	cywilnych i rodzinnych.		
C2	Mechanizmy zachowania a przestępczość. Analiza procesów i mechanizmów regulacyjnych sprawców przestępstw.	3	2
C3	Przestępstwa na podłożu chorób psychicznych- schizofrenii, depresji, zaburzeń emocjonalnych.	4	3
C4	Zaburzenia zachowania, zaburzenia osobowości -osobowość dysocjalna- a przestępczość.	4	3
C5	Przemoc emocjonalna, fizyczna, seksualna w rodzinie wobec kobiet i dzieci a zachowania przestępcze.	4	2
C6	Psychologia zeznań świadków dorosłych i dzieci. Przyczyny zniekształceń w zeznaniach świadków. Mechanizmy powstawania zniekształceń w zeznaniach świadków.	4	2
C7	Kliniczne aspekty w sprawach sądowych osób nieletnich: czynniki indywidualne, społeczne, wynikające z procesu cyfryzacji: cyberprzemoc, Hejt, mowa nienawiści, seksting.	4	2
C8	Psychokorekcja zaburzeń zachowania u sprawców przestępstw. Pomoc psychologiczna ofiarom przestępstw.	4	2
	Razem liczba godzin ćwiczeń	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Wykład	M5- pokaz i omówienie prezentacji	Komputer, projektor
Ćwiczenia	M5- pokaz i omówienie prezentacji	Komputer, projektor

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Wykład	F4- wystąpienie, omówienie prezentacji	P1 – egzamin pisemny
Ćwiczenia	F4- wystąpienie, omówienie prezentacji	P4 - praca pisemna, projekt

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład		Ćwiczenia			
	F4	P1	F4	P4		
W_01	X	X	X	X		
W_02	X	X	X	X		
U_01	X	X	X	X		
U_02	X	X	X	X		
K_01	X	X	X	X		

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się, progi zaliczeniowe testu z treści wykładu: 90-100%.
Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się, test progi zaliczeniowe testu z treści wykładu: 70-80%.
Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się, progi zaliczeniowe testu z treści wykładu: 50-60%.

10. Forma zaliczenia zajęć

Egzamin

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	50	30
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Studiowanie literatury	40	60
Przygotowanie do egzaminu	20	20
Przygotowanie pracy	15	15
suma godzin:	125	125
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	5	5

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:
1. D. Rode, K. Dukała, J. Kabzińska, K. Zalewska-Łukniewicz, Kliniczna psychologia sądowa, Warszawa 2020.
2. L. Cierpiałkowska, H. Sęk, Psychologia kliniczna, Warszawa 2020.
3. M. Seligman, E. Walker, D. Rosenhan, Psychopatologia, Poznań 2024.
Literatura zalecana / fakultatywna:
1. Akerman M., Podstawy psychologii sądowej. Gdańsk 2005.
2. Majchrzak Z., Nieletni, młodociani, dorośli zabójcy i mordercy. Warszawa 2003.
3. Osobowość przestępcy a proces resocjalizacji (2005). Pod red. J.Świtka, M.Kuć, I.Niewiadomska, Lublin 2005.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Karol Mausch
---------------------------------	--------------

Załącznik nr 2

do Programu studiów na kierunku psychologia – jednolite studia magisterskie o profilu praktycznym,
stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 4/000/2026 Senatu AJP
z dnia 17 marca 2026 r.

data sporządzenia / aktualizacji	27.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	Karol_mausch@poczta.onet.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Psychologia
	Poziom studiów	Jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		E1.5

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Fakultet: Psycholog w szpitalu psychiatrycznym
Punkty ECTS	3
Rodzaj zajęć	obieralny
Moduł/specjalizacja	E1. Psychologia kliniczna
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	IV
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Ćwiczenia	10/6	IV/8	3
Laboratoria	20/12	IV/8	

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

<p>1. Zakres wiedzy i umiejętności wymagany przed rozpoczęciem zajęć: <i>Student powinien:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - posiadać podstawową wiedzę z zakresu psychologii ogólnej, psychologii osobowości, emocji i motywacji, - znać podstawowe pojęcia z psychologii klinicznej, zdrowia i rozwoju człowieka, - znać zasady diagnozy psychologicznej oraz podstawy metodologii badań i interpretacji wyników, - rozumieć mechanizmy zachowań normatywnych i patologicznych, - znać podstawowe zagadnienia z zakresu etyki zawodowej psychologa oraz zasady kontaktu terapeutycznego. <p>2. Wymagania w zakresie umiejętności: <i>Student powinien potrafić:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - przeprowadzać wstępną diagnozę psychologiczną i analizować przypadek kliniczny, - wykorzystywać wiedzę teoretyczną do interpretacji zachowań i emocji pacjenta, - rozpoznawać symptomy zaburzeń psychicznych i odróżniać je od reakcji sytuacyjnych, - komunikować się w sposób empatyczny i etyczny z osobami w trudnej sytuacji emocjonalnej, - współpracować w zespole i respektować zasady tajemnicy zawodowej.

4. Cele kształcenia

<p>C1 Przekazanie wiedzy na temat funkcjonowania psychologa w szpitalu psychiatrycznym, w tym zasad współpracy z zespołem medycznym, specyfiki środowiska klinicznego oraz praktycznych aspektów pracy diagnostycznej, terapeutycznej i interwencyjnej.</p> <p>C2 Wyposażenie w wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego – jego uwarunkowań biologicznych, społecznych i kulturowych, klasyfikacji zaburzeń psychicznych oraz podstaw prawnych związanych z opieką psychiatryczną.</p>

C3 Rozwinięcie umiejętności planowania i realizacji procesu diagnozy psychologicznej pacjentów hospitalizowanych, z uwzględnieniem zasad etyki zawodowej, rzetelności oraz interdyscyplinarnego charakteru działań diagnostycznych.
C4 Rozwinięcie umiejętności udzielania profesjonalnej pomocy psychologicznej oraz interweniowania w sytuacjach kryzysowych typowych dla pracy w szpitalu psychiatrycznym.
C5 Kształtowanie postaw wrażliwości i refleksyjności wobec osób z zaburzeniami psychicznymi, promowanie wartości zdrowia psychicznego, przeciwdziałanie stereotypom i dyskryminacji oraz wspieranie osób chorujących w procesie leczenia i readaptacji społecznej.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu podstawy funkcjonowania psychologa w szpitalu psychiatrycznym, zwłaszcza praktyczne aspekty związane z tą działalnością w zakresie diagnozy, interwencji, pomocy, wsparcia, terapii, współpracy z pracownikami medycznymi, edukacji oraz zastosowania tej wiedzy w praktyce społecznej.	K_W55
W_02	Absolwent zna i rozumie zagadnienia zdrowia psychicznego, główne konstrukty teoretyczne w różnych paradygmatach psychologicznych i medycznych, uwarunkowania zdrowia psychicznego, podstawowe rodzaje zaburzeń psychicznych i kryteria ich rozróżniania, główne systemy klasyfikacji zaburzeń oraz stan prawny dotyczący zdrowia psychicznego.	K_W23
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Absolwent potrafi profesjonalnie udzielać pomocy psychologicznej, dokonać interwencji w sytuacji kryzysowej.	K_U21
U_02	Absolwent potrafi planować i realizować proces diagnozy psychologicznej.	K_U07
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent jest gotów do szanowania i promowania wartości zdrowia psychicznego, dbania o zdrowie psychiczne własne i innych osób, aktywnego przeciwdziałania dyskryminacji osób z zaburzeniami psychicznymi, udzielania wsparcia osobom chorym psychicznie, somatycznie, terminalnie.	K_K05

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Rola i zadania psychologa w szpitalu psychiatrycznym Analiza struktury organizacyjnej oddziału psychiatrycznego i miejsca psychologa w zespole terapeutycznym. Omówienie zakresu obowiązków psychologa: diagnoza, wsparcie emocjonalne, psychoedukacja, interwencje kryzysowe.	2	1
C2	Zdrowie psychiczne i zaburzenia psychiczne – podstawy klasyfikacji i rozumienia Przegląd klasyfikacji ICD-11 i DSM-5 w kontekście pracy szpitalnej. Studium przypadków pacjentów z różnymi zaburzeniami psychicznymi (np. schizofrenia, depresja, zaburzenia lękowe). Dyskusja o społecznych i kulturowych aspektach zdrowia psychicznego.	2	1

C3	Diagnoza psychologiczna pacjenta psychiatrycznego Ćwiczenie w formułowaniu problemu diagnostycznego i doborze narzędzi diagnostycznych. Analiza przykładowych wywiadów klinicznych i wyników testów psychologicznych. Opracowanie wstępnego planu diagnozy w kontekście zaburzeń psychicznych.	2	1
C4	Interwencja kryzysowa i pomoc psychologiczna w warunkach szpitalnych Symulacje rozmowy z pacjentem w kryzysie (np. myśli samobójcze, napad lęku, agresja). Dyskusja nad etycznymi aspektami interwencji w środowisku psychiatrycznym. Analiza roli empatii i samokontroli emocjonalnej psychologa.	2	1
C5	Postawy wobec osób z zaburzeniami psychicznymi – refleksja i etyka zawodowa Warsztat dotyczący przeciwdziałania stygmatyzacji i stereotypom wobec osób chorych psychicznie. Analiza filmów lub narracji autobiograficznych pacjentów psychiatrycznych. Dyskusja na temat znaczenia empatii, akceptacji i współpracy z rodziną pacjenta.	2	2
Razem liczba godzin ćwiczeń		10	6

Lp.	Treści laboratoriów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Specyfika pracy psychologa w szpitalu psychiatrycznym Analiza organizacji pracy na oddziale psychiatrycznym (oddział ogólny, zamknięty, dzienny). Przegląd zadań psychologa w zespole terapeutycznym. Studium przypadku – rola psychologa w procesie hospitalizacji.	2	2
C2	Charakterystyka pacjenta psychiatrycznego i środowiska szpitalnego Analiza dynamiki relacji pacjent–personel. Czynniki wpływające na funkcjonowanie pacjenta w środowisku zamkniętym. Dyskusja o wpływie hospitalizacji na tożsamość i poczucie autonomii pacjenta.	2	2
C3	Diagnoza kliniczna – od wywiadu do interpretacji wyników Ćwiczenie prowadzenia wywiadu klinicznego z pacjentem (symulacja). Analiza przykładowych kwestionariuszy diagnostycznych (np. MMPI-2, SCID). Opracowanie wstępnego opisu przypadku.	2	1
C4	Obserwacja kliniczna pacjenta psychiatrycznego Nauka prowadzenia obserwacji zachowania, emocji, mowy i ekspresji pacjenta. Opracowanie arkusza obserwacyjnego. Dyskusja o etycznych granicach obserwacji.	2	1
C5	Interwencja kryzysowa w warunkach szpitalnych Symulacje rozmów z pacjentem w stanie silnego stresu lub zagrożenia	2	1

	<p>samobójstwem. Zastosowanie zasad deeskalacji i aktywnego słuchania. Opracowanie scenariusza interwencji.</p>		
C6	<p>Komunikacja z pacjentem w zaburzeniu psychicznym Ćwiczenia w komunikacji z osobą z objawami psychotycznymi, depresyjnymi, maniakalnymi. Analiza barier komunikacyjnych i sposobów ich przewycięzania. Refleksja nad emocjami własnymi w kontakcie z pacjentem.</p>	2	1
C7	<p>Etyka i granice zawodowe psychologa klinicznego Analiza kodeksu etyki psychologa w kontekście pracy psychiatrycznej. Studium przypadków naruszenia zasad etycznych. Dyskusja o dylematach etycznych (np. tajemnica zawodowa, przymus leczenia).</p>	2	1
C8	<p>Zespół terapeutyczny i współpraca interdyscyplinarna Symulacja narady zespołu terapeutycznego (lekarz, psycholog, pielęgniarka, terapeuta zajęciowy). Omówienie różnic w rolach zawodowych i stylach komunikacji. Opracowanie modelu skutecznej współpracy.</p>	2	1
C9	<p>Planowanie procesu terapii i wsparcia pacjenta psychiatrycznego Projektowanie indywidualnego planu oddziaływań psychologicznych. Dobór celów terapeutycznych i metod pracy. Omówienie strategii motywowania pacjenta do leczenia.</p>	2	1
C10	<p>Refleksyjność i postawy wobec osób z zaburzeniami psychicznymi Warsztat autorefleksyjny: analiza własnych przekonań, emocji i stereotypów. Dyskusja o postawach wobec choroby psychicznej w kulturze i społeczeństwie. Kształtowanie empatii i gotowości do wspierania pacjentów.</p>	2	1
	Razem liczba godzin laboratoriów	20	12

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Ćwiczenia	M5 – Metoda praktyczna (praca z tekstem źródłowym, analiza artykułów z czasopism fachowych, przygotowanie referatu, pisanie prac, opracowanie referatu, działania praktyczne, wyszukiwanie i selekcjonowanie informacji, analiza (także porównawcza) tekstów teoretycznych oraz wariantów gatunków informacyjnych, publicystycznych oraz medialnych)	materiały multimedialne (prezentacje, filmy edukacyjne), karty pracy i kwestionariusze diagnostyczne, tablica multimedialna, literatura naukowa i materiały źródłowe
Laboratoria	M5 – Metoda praktyczna (ćwiczenia laboratoryjne)	artykuły papiernicze (papier, mazaki), teksty źródłowe, materiały audiowizualne

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)

Ćwiczenia	F2 – obserwacja/aktywność (przygotowanie do zajęć, ocena ćwiczeń wykonywanych podczas zajęć i jako pracy własnej, sprawdzenie czytania kanonu lektur) F4 – wypowiedź/wystąpienie (dyskusja, prezentacja pisemnych interpretacji, opis prezentacji multimedialnej, formułowanie dłuższej wypowiedzi ustnej na wybrany temat, prezentacja wybranego tekstu specjalistycznego, debata, rozwiązywanie problemu)	P2 – kolokwium pisemne
Laboratoria	F5 – ćwiczenia praktyczne	P2 – kolokwium ustne

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Ćwiczenia			Laboratoria	
	F2	F4	P2	F5	P2
W_01	X	X	X	X	X
W_02	X	X	X	X	X
U_01				X	X
U_02		X		X	X
K_01	X			X	

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

<p><i>Metody oceniania (sprawdzania efektów):</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - kolokwium pisemne i ustne z treści ćwiczeń, - wykonanie i omówienie prezentacji/wypowiedzi, - omówienie artykułu naukowego. <p><i>Kryteria oceniania:</i> Student zalicza przedmiot, gdy:</p> <p>a) uczestniczył w ćwiczeniach – obecność na zajęciach jest bezwzględnie obowiązkowa i warunkuje przystąpienie studenta do kolokwium. Nie dopuszcza się nieobecności nieusprawiedliwionej. Każda nieobecność musi być usprawiedliwiona (np. zwolnienie lekarskie);</p> <p>b) otrzymał pozytywną ocenę na podstawie wyniku kolokwium (maksymalna liczba punktów do zdobycia – 20, do uzyskania pozytywnej oceny wymagane jest przynajmniej 10 punktów);</p> <p>c) uzyskał pozytywną ocenę za przygotowanie i omówienie prezentacji/wypowiedzi (maksymalna liczba punktów do zdobycia – 20, do uzyskania pozytywnej oceny wymagane jest przynajmniej 10 punktów);</p> <p>d) uzyskał pozytywną ocenę za omówienie artykułu naukowego (maksymalna liczba punktów do zdobycia – 10, do uzyskania pozytywnej oceny wymagane jest przynajmniej 5 punktów).</p> <p>Student może w sumie uzyskać maksymalnie 50 punktów. Wykładowca może jednorazowo przyznać studentowi maksymalnie 5 punktów za jego bieżące zaangażowanie w ćwiczenia, sumienność i systematyczność pracy. Do zaliczenia semestru wymagane jest 25 punktów, które ustala się według następujących kryteriów:</p> <p>45-50 punktów – bardzo dobry (5) 40-44 punktów – dobry plus (4,5) 35-39 punktów – dobry (4) 30-34 punktów – dostateczny plus (3,5)</p>
--

25-29 punktów – dostateczny (3) 24 punktów i mniej – niedostateczny (2)
Ostateczna ocena za egzamin w skali ocen w systemie %
90-100 bdb (5)
80-89 db+ (4,5)
70-79 db (4)
60-69 dst + (3,5)
50-59 dst (3)
0-49 ndst (2)
Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się.
Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się.
Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się.

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
przygotowanie do kolokwium zaliczeniowych	20	20
przygotowanie wypowiedzi / wystąpienia	15	15
zapoznanie z literaturą	10	22
suma godzin:	75	75
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	3	3

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:
1. Bilikiewicz, A., Pużyński, S., Rybakowski, J., & Wciórka, J. (red.) (2020). <i>Psychiatria. Podręcznik dla studentów medycyny</i> . Warszawa: PZWL.
2. Namysłowska, I. (red.) (2022). <i>Psychiatria dzieci i młodzieży</i> . Warszawa: PZWL.
3. Sęk, H. (red.) (2019). <i>Psychologia kliniczna</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
Literatura zalecana / fakultatywna:
1. Łosiak, W. (2020). <i>Psychologia stresu</i> . Warszawa: PWN.
2. Kubacka-Jasiecka, D., & Suchańska, A. (red.) (2017). <i>Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysie psychologicznym</i> . Kraków: Wydawnictwo UJ.
3. McWilliams, N. (2018). <i>Diagnoza psychodynamiczna. Strukturalne podejście do diagnozy klinicznej</i> . Kraków: Wydawnictwo UJ.

13. Informacje dodatkowe

Załącznik nr 2

do Programu studiów na kierunku psychologia – jednolite studia magisterskie o profilu praktycznym,
stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 4/000/2026 Senatu AJP
z dnia 17 marca 2026 r.

imię i nazwisko sporządzającego	Natalia Chahrak
data sporządzenia / aktualizacji	27.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	nchahrak@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Psychologia
	Poziom studiów	Jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	Praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		E1.5

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Fakultet: Psycholog biegły sądowy
Punkty ECTS	3
Rodzaj zajęć	Obieralny
Moduł/specjalizacja	E1. Psychologia kliniczna
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	IV
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Ćwiczenia	10/6	IV/8	3
Laboratorium	20/12	IV/8	

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Zaliczenie przedmiotów kierunkowych.

4. Cele kształcenia

<p>C1 Przekazanie wiedzy na temat wymiaru sprawiedliwości, realizowania zadań opiniodawczo-ekspertycznych w postępowaniach sądowych, problemy diagnozy zeznań świadków i wyjaśnień podejrzanych/oskarżonych oraz zastosowania tej wiedzy w praktyce społecznej.</p> <p>C2 Przekazanie wiedzy na temat podstawowych zagadnień dotyczących praktycznych umiejętności psychologów pracujących jako biegli sądowi i zajmujący się neuropsychologiczną oceną zeznań świadków, profilowaniem psychologicznym, opiniodawstwem w zakresie prawa pracy czy ubezpieczeniami społecznymi.</p> <p>C3 Rozwinięcie umiejętności formułowania pisemnych i ustnych wypowiedzi o charakterze ekspertyzy psychologicznej, na pogłębionym poziomie umiejętności komunikacyjnych.</p> <p>C4 Rozwinięcie umiejętności nawiązywania i podtrzymywania kontaktu psychologicznego na poziomie pogłębionym, komunikowania się z różnymi kręgami odbiorców z użyciem specjalistycznej terminologii i prowadzenia dyskusji do tworzenia i utrzymywania właściwych relacji w związku z prowadzoną działalnością.</p> <p>C5 Kształtowanie postaw do permanentnego samorozwoju, ze świadomością ograniczeń natury etycznej nakładanych na praktykę badawczą, diagnostyczną i ekspercką; komunikowania, w sposób zrozumiały dla odbiorcy informacji odwołujących się do odpowiednio przetworzonych i zinterpretowanych wyników testowych; aktywnego przeciwdziałania upowszechnianiu złych praktyk w tym zakresie.</p>
--

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu
----------------------	--------------------------------	------------------------------

uczenia się		kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Absolwent zna i rozumie szeroki zakres wiedzy psychologicznej dotyczącej wymiaru sprawiedliwości, realizowania zadań opiniotwórczo-ekspertycznych w postępowaniach sądowych, problemy diagnozy zeznań świadków i wyjaśnień podejrzanych/oskarżonych oraz zastosowania tej wiedzy w praktyce społecznej.	K_W56
W_02	Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu podstawowe zagadnienia dotyczące praktycznych umiejętności psychologów pracujących jako biegli sądowi i zajmujący się neuropsychologiczną oceną zeznań świadków, profilowaniem psychologicznym, opiniotwórczym w zakresie prawa pracy czy ubezpieczeniami społecznymi.	K_W57
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Absolwent potrafi w jasny i spójny sposób formułować pisemnie i ustnie wypowiedzi o charakterze ekspertyzy psychologicznej, na pogłębionym poziomie umiejętności komunikacyjnych.	K_U05
U_02	Absolwent potrafi nawiązywać i podtrzymywać kontakt psychologiczny na poziomie pogłębionym, wykorzystywać umiejętność komunikowania się z różnymi kręgami odbiorców z użyciem specjalistycznej terminologii i prowadzenia dyskusji do tworzenia i utrzymywania właściwych relacji w związku z prowadzoną działalnością.	K_U04
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent jest gotów do permanentnego samorozwoju, ze świadomością ograniczeń natury etycznej nakładanych na praktykę badawczą, diagnostyczną i ekspercką; komunikowania, w sposób zrozumiały dla odbiorcy informacji odwołujących się do odpowiednio przetworzonych i zinterpretowanych wyników testowych; aktywnego przeciwdziałania upowszechnianiu złych praktyk w tym zakresie.	K_K13

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	Niestacjonarnych
C1	Podstawowe zagadnienia związane z psychologią sądową i działalnością psychologa oraz jej pomocniczą rolę dla organów procesowych w rozwiązywaniu problemów prawnych.	2	1
C2	Najważniejsze zagadnienia związane z pracą biegłego psychologa. Związki psychologii i prawa. Funkcje i zadania psychologa w polskim systemie prawa.	1	1
C3	Obszary współpracy psychologa z organami wymiaru sprawiedliwości w postępowaniu karnym i cywilnym.	2	1
C4	Wymagania stawiane psychologom w procesie stosowania prawa.	2	1
C5	Tradycyjne i nowe obszary wykorzystania psychologii w procesie stosowania prawa.	1	1
C6	Psychologia a prawo karne. Psychologia a sprawy nieletnich.	1	0,5
C7	Psychologia a sprawy rodzinne i opiekuńcze. Psychologia a sprawy	1	0,5

	cywilne.		
	Razem liczba godzin ćwiczeń	10	6

Lp.	Treści laboratorium	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	Niestacjonarnych
L1	Studium przypadku w psychologii sądowej.	5	2
L2	Przeprowadzenie badania psychologicznego przez studenta.	5	4
L3	Opracowanie wyników, sporządzenie opinii sądowej.	5	4
L4	Prezentacje wyników badań i omówienie w czasie zajęć laboratoryjnych.	5	2
	Razem liczba godzin laboratoriów	20	12

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Ćwiczenia	M5- pokaz i omówienie prezentacji	Komputer, projektor
Laboratoria	M5- pokaz i omówienie prezentacji	Komputer, projektor

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Ćwiczenia	F4- wystąpienie, omówienie prezentacji	P2 – kolokwium pisemne
Laboratoria	F4- wystąpienie, omówienie prezentacji	P4- praca pisemna, projekt

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Ćwiczenia		Laboratoria			
	F4	P2	F4	P4		
W_01	X	X	X	X		
W_02	X	X	X	X		
U_01	X	X	X	X		
U_02	X	X	X	X		
K_01	X	X	X	X		

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się, progi zaliczeniowe testu: 90-100%.
Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się, test progi zaliczeniowe testu: 70-80%.
Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się, progi zaliczeniowe testu: 50-60%.

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Studiowanie literatury	10	22
Przygotowanie do zajęć	10	10
Przygotowanie do kolokwium	25	25
suma godzin:	75	75
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	3	3

12. Literatura zajęć

<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. D. Rode, K. Dukała, J. Kabzińska, K. Zalewska-Łukniewicz, <i>Kliniczna psychologia sądowa</i>, Warszawa 2020. 2. L. Cierpiałkowska, H. Sęk, <i>Psychologia kliniczna</i>, Warszawa 2020. 3. M. Seligman, E. Walker, D. Rosenhan, <i>Psychopatologia</i>, Poznań 2024.
<p>Literatura zalecana / fakultatywna:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. J. Gierowski, A. Szymusik (red.) <i>Postępowanie karne i cywilne wobec osób zaburzonych psychicznie</i>. Kraków 1996. 2. M. Szpitalak, K. Kasperek <i>Psychologia sądowa. Wybrane zagadnienia</i>. Kraków 2014. 3. B. Hołyst <i>Psychologia kryminalistyczna. Teoria i praktyka śledczo-sądowa. Tom 1,2,3</i>. Warszawa 2024.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Karol Mausch
data sporządzenia / aktualizacji	27.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	Karol_Mausch@poczta.onet.pl
Podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Psychologia
	Poziom studiów	jednolite
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		E1.6

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Negocjacje i mediacje
Punkty ECTS	3
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	E1. Psychologia kliniczna
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	IV
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Ćwiczenia	30/18	IV/8	3

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Student posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje, które nabył podczas realizacji przedmiotów z zakresu dziedzin psychologii, prawa.

4. Cele kształcenia

C1 Wyposażenie w wiedzę dotyczącą kluczowych modeli, strategii i stylów negocjacyjnych.
C2 Rozwinięcie umiejętności identyfikowania źródła, dynamiki i rodzajów konfliktów interpersonalnych.
C3 Kształtowanie refleksyjności i samoświadomości w kontekście własnego stylu radzenia sobie w sytuacjach konfliktowych.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Absolwent zna i rozumie w stopniu pogłębionym reguły komunikacji interpersonalnej, znaczenie języka jako narzędzia pracy psychologa, zasady komunikacji skoncentrowanej na osobie, podstawy dialogu motywującego oraz zastosowania tej wiedzy w badaniach naukowych i praktyce społecznej.	K_W35
W_02	Absolwent zna i rozumie w rozszerzonym zakresie i na poziomie pogłębionym zasady prowadzenia działań interwencyjnych, korygowania zaburzeń funkcjonowania jednostek, zaburzeń relacji społecznych, w	K_W36

	związkach, rodzinie, społeczeństwie oraz zastosowania tej wiedzy w praktyce społecznej.	
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Absolwent potrafi nawiązywać i podtrzymywać kontakt psychologiczny na poziomie pogłębionym, wykorzystać umiejętność komunikowania się z różnymi kręgami odbiorców z użyciem specjalistycznej terminologii i prowadzenia dyskusji do tworzenia i utrzymywania właściwych relacji w związku z prowadzoną działalnością.	K_U04
U_02	Absolwent potrafi profesjonalnie udzielać pomocy psychologicznej, dokonać interwencji w sytuacji kryzysowej.	K_U21
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent jest gotów do budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjne.	K_K09

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
L1	BLOK I: PODSTAWY KOMUNIKACJI I KONFLIKTU Wejście w konflikt: integracja, kontrakt. Style radzenia sobie z konfliktem (test Thomasa-Kilmanna). Ćwiczenie autoanalizy.	3	2
L2	Komunikacja bez przemocy: Aktywne słuchanie, parafraza, odzwierciedlanie. Komunikaty "Ja". Ćwiczenia w parach. Emocje w konflikcie: rola emocji, inteligencja emocjonalna w praktyce. Techniki samoregulacji. Ćwiczenie rozpoznawania emocji.	4	2
L3	Analiza przypadku konfliktu: Praca w grupach nad realnym studium przypadku. Identyfikacja stron, interesów, emocji.).	2	1
L4	BLOK II: NEGOCJACJE Podstawy negocjacji: Negocjacje pozycyjne vs. oparte na interesach (Harvardzki Model). Studium przypadku "Pomarańcza"). Przygotowanie strategii: Kluczowe pojęcia: BATNA, WATNA, ZOPA. Praca w grupach: planowanie negocjacji do scenariusza.	4	2
L5	Symulacje negocjacyjne: Odgrywanie ról - scenariusze: pracownicze, sąsiedzkie. Feedback od grupy i trenera). Taktyki i etyka: Radzenie sobie z trudnymi taktykami. Dylematy etyczne. Podsumowanie negocjacji.	4	3
L6	Wprowadzenie do mediacji: Rola i zasady mediatora. Etapy procesu mediacyjnego).	3	2
L7	Mediacje w praktyce: Symulacje w trójkach (mediator, 2 strony). Ćwiczenie wysłuchania stron i identyfikacji interesów. Mediacje w praktyce: Symulacje - generowanie opcji i budowanie ugody. Feedback.	4	3
L8	Trudności w mediacjach: Praca z "trudną" stroną, konflikty o wysokich emocjach. Analiza przypadku.	4	2
L9	Podsumowanie i zaliczenie: Końcowa, oceniana symulacja (negocjacji LUB mediacji do wyboru). Ewaluacja.	2	1
	Razem liczba godzin ćwiczeń	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Ćwiczenia	M2 metody aktywizujące M5 metoda praktyczna, metoda projektów	Teksty źródłowe, rzutnik multimedialny, laptop, kamera do nagrywania symulacji

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Ćwiczenia	F5 ćw. praktyczne, analiza projektu	P3 – ocena podsumowująca

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Ćwiczenia	
	F5	P3
W_01	x	x
W_02	x	x
U_01	x	x
U_02	x	x
K_01	x	x

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Przygotowanie i przeprowadzenie co najmniej 2 symulacji negocjacji i 2 symulacji mediacji.
Praca zaliczeniowa: Krótki (3-5 str.) refleksyjny esej na temat własnego rozwoju w trakcie kursu, w oparciu o konkretne ćwiczenia.

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Przygotowanie i przeprowadzenie 2 symulacji negocjacji i 2 symulacji mediacji.	15	15

Przygotowanie eseju zaliczeniowego	15	15
Czytanie literatury	15	27
suma godzin:	75	75
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	3	3

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:

1. S. Chełpa, T. Witkowski, Psychologia konfliktów, Gandalf 2024.
2. D. Borecka-Biernat, K. Wajszczyk, K. Wałęcka-Matyja, Rozwiązywanie sytuacji konfliktowych, Difin 2019.
3. J. Larson, Najpierw pomyśl. Trening umiejętności radzenia sobie z gniewem i agresją uczniów szkół ponadpodstawowych, Fraszka Edukacyjna 2012.
4. M. B. Rosenberg, Rozwiązywanie konfliktów poprzez porozumienie bez przemocy, Wyd. Czarna Owca 2024.
5. P. Gołembiewski, Biblia negocjacji, Gandalf 2023.
6. Red. A. Binsztok, Sztuka skutecznego prowadzenia mediacji i negocjacji, Marina 2013.

Literatura zalecana / fakultatywna:

1. M. Chmielecki, Techniki negocjacji i wywierania wpływu, Helion 2020
2. K. Kałucki, Techniki negocjacyjne, Difin 2018
3. M. Tabernacka, Negocjacje i mediacje w sferze publicznej, Proinfo 2024.
4. Praca zbiorowa, Sztuka prowadzenia zwycięskich negocjacji, ICAN Institute 2013.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	
data sporządzenia / aktualizacji	27.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Psychologia
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		E1.6

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Praca z oporem
Punkty ECTS	3
Rodzaj zajęć	obieralne
Moduł/specjalizacja	E1. Psychologia kliniczna
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	V
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Mgr Marta Urban-Sigłowy

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Ćwiczenia	30/18	IV/8	3

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Brak.

4. Cele kształcenia

C1- Przekazanie wiedzy na temat pracy z oporem, w tym zasad projektowania oddziaływań psychologicznych.
C2- Rozwinięcie umiejętności samodzielnego planowania i przeprowadzenia działań terapeutycznych.
C3- Kształtowanie refleksyjności w pracy psychologa oraz ciągłego doskonalenia swojej wiedzy merytorycznej.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię używaną w psychologii i jej subdyscyplinach (np. psychologii ogólnej, poznawczej, emocji i motywacji, społecznej, klinicznej, rozwojowej, wychowawczej, zdrowia, osobowości, różnic indywidualnych, religii, kultury, duchowości, rodziny, pozytywnej, psychopatologii) oraz w praktyce psychologicznej z uwzględnieniem różnych sfer tej aktywności.	K_W10
W_02	Absolwent zna i rozumie zaawansowaną wiedzę o procesie identyfikowania i analizowania mocnych stron człowieka, szczególnie umiejętności, wiedzy, cech charakteru i innych, które mogą być	K_W47

	wykorzystane do radzenia sobie w trudnych sytuacjach, do radzenia sobie ze stresem, osiągania celów i ogólnego rozwoju oraz zastosowania tej wiedzy w praktyce społecznej.	
W_03	Absolwent zna i rozumie w rozszerzonym zakresie i na pogłębionym poziomie zasady projektowania oddziaływań psychologicznych i ich ewaluacji oraz zastosowania tej wiedzy w praktyce społecznej.	K_W33
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Absolwent potrafi na poziomie pogłębionym posługiwać się specyficznymi metodami i narzędziami psychologicznymi w zakresie studiowanego modułu.	K_U15
U_02	Absolwent potrafi poprawnie używać języka jako narzędzia pracy psychologa (etykieta językowa, korespondencja tradycyjna i elektroniczna) w celach komunikacyjnych, terapeutycznych i dydaktycznych.	K_U03
U_03	Absolwent potrafi samodzielnie planować działania terapeutyczne i w podstawowym zakresie je przeprowadzić.	K_U08
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent jest gotów do ciągłego doskonalenia swojej wiedzy merytorycznej,	K_K16

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Opór i praca z oporem- wprowadzenie. Definicje oporu i jego przejawy.	2	1
C2	Typy trudnych klientów. Podstawowe techniki manipulacyjne.	4	3
C3	Opór w trakcie spotkań z psychologiem. Testy pomiarowe	4	2
C4	Pacjent z niskim oporem.	2	1
C5	Pacjent z umiarkowanym oporem.	2	1
C6	Pacjent z wysokim oporem. Wysoki opór z wyparciem.	2	1
C7	Gry terapeutów.	4	2
C8	Praktyczne strategie przewycięzania impasu.	2	1
C9	Zaawansowane techniki psychoterapii.	4	3
C10	Studia przypadków.	4	3
	Razem liczba godzin ćwiczeń	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Ćwiczenia	M2- analiza przypadku (case study); gry psychologiczne; M5- sesje treningowe,	Projektor, komputer

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Ćwiczenia	F2- obserwacja/aktywność, F5- ćwiczenia sprawdzające umiejętności	P3- ocena podsumowująca powstała na podstawie ocen formujących, uzyskanych w semestrze

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Ćwiczenia		
	F2	F5	P3
W_01	x	x	x
W_02		x	
W_03	x	x	x
U_01		x	
U_02	x	x	x
U_03		x	x
K_01	x	x	

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

<p>Zaliczenie na podstawie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - obecności na zajęciach - aktywnego uczestnictwa w zajęciach oraz realizacji zadań praktycznych (studium przypadku) <p>Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się.</p> <p>Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się.</p> <p>Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się.</p>

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
przygotowanie do ćwiczeń	15	15
czytanie literatury	15	27

przygotowanie studium przypadku	15	15
suma godzin:	75	75
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	3	3

12. Literatura zajęć

<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Kottler J.A., Opór w psychoterapii. Jak pracować z trudnym klientem, GWP 2006. 2. Abbass A., Dotrzeć poprzez opór. Zaawansowane techniki psychoterapii, Wydawnictw Harmonia 2024. 3. Maroda K.J., Techniki terapii psychodynamicznej. Praca nad emocjami w relacji terapeutycznej, Wydawnictwo UJ 2014.
<p>Literatura zalecana / fakultatywna:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Heaton J.A., Podstawy umiejętności terapeutycznych, Gdańsk 2003. 2. Jones C., Co wolno, a czego nie wolno terapeutycie, GWP 2005. 3. Summers R.F., Barber J.P., Terapia psychodynamiczna. Praktyka oparta na dowodach, Wydawnictwo UJ 2014. 4. Gabbard G.O., Długoterminowa psychoterapia psychodynamiczna, Wydawnictwo UJ 2011.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Marta Urban-Sigłowy
data sporządzenia / aktualizacji	27.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	murban-siglowy@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Psychologia
	Poziom studiów	Jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		E1.7

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Nowe zjawiska w psychopatologii
Punkty ECTS	5
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	E1. Psychologia kliniczna
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	V
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Wykład	20/12	V/9	5
Ćwiczenia	35/21	V/9	

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Student posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje, które nabył podczas realizacji przedmiotów takich jak Psychopatologia, Diagnoza psychologiczna, Psychologia osobowości, Psychologia emocji i motywacji oraz Psychologia rozwoju człowieka.

Posiada podstawową znajomość klasyfikacji zaburzeń psychicznych, rozumie mechanizmy funkcjonowania psychicznego człowieka oraz potrafi analizować i interpretować zjawiska kliniczne w oparciu o wiedzę zdobytą na wcześniejszych etapach studiów.

4. Cele kształcenia

C1 Przekazanie wiedzy na temat współczesnych kierunków rozwoju psychopatologii, zmian klasyfikacyjnych (ICD-11, DSM-5-TR) oraz nowych zjawisk psychopatologicznych wynikających z przemian technologicznych, społecznych i kulturowych.

C2 Rozwinięcie umiejętności analizy i interpretacji przypadków klinicznych, formułowania hipotez diagnostycznych oraz projektowania działań terapeutycznych i profilaktycznych w odniesieniu do współczesnych zaburzeń psychicznych i emocjonalnych.

C3 Kształtowanie postawy etycznej, refleksyjnej i wrażliwej na kontekst społeczno-kulturowy, sprzyjającej odpowiedzialnemu i humanistycznemu podejściu do osób doświadczających współczesnych form psychopatologii.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
---------------------------	-------------------------	------------------------------------

WIEDZA		
W_01	Absolwent zna i rozumie współczesne koncepcje zdrowia psychicznego i psychopatologii, zmiany klasyfikacyjne w ICD-11 i DSM-5-TR oraz aktualne modele diagnostyczne i badawcze (RDoC, HiTOP)	K_W27
W_02	Absolwent zna i rozumie uwarunkowania biologiczne, psychologiczne, kulturowe i społeczne nowych zjawisk psychopatologicznych, w tym zaburzeń związanych z funkcjonowaniem cyfrowym, społecznym i środowiskowym.	K_W37 K_W48
W_03	Absolwent zna i rozumie współczesne formy zaburzeń emocjonalnych i osobowościowych.	K_W26
W_04	Absolwent zna i rozumie współczesne kierunki diagnostyki, terapii i profilaktyki w psychopatologii, w tym znaczenie neuronauki, terapii integracyjnych i podejść trzeciej fali, a także podstawowe zasady etyczne w pracy klinicznej i badawczej.	K_W36
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Absolwent potrafi analizować i interpretować przypadki kliniczne dotyczące współczesnych form zaburzeń psychicznych, formułować hipotezy diagnostyczne oraz stosować nowoczesne modele różnicowania objawów i zaburzeń.	K_U09
U_02	Absolwent potrafi wykorzystywać wiedzę z zakresu współczesnej psychopatologii do projektowania działań diagnostycznych, terapeutycznych i profilaktycznych, adekwatnych do specyfiki nowych zjawisk klinicznych.	K_U08
U_03	Absolwent potrafi integrować dane pochodzące z badań naukowych, literatury specjalistycznej i obserwacji klinicznych, a także dokonywać krytycznej oceny teorii i modeli w odniesieniu do praktyki psychologicznej.	K_U14
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent jest gotów do etycznego, odpowiedzialnego i refleksyjnego działania w pracy klinicznej i naukowej, uwzględniającego dobro pacjenta, różnorodność kulturową oraz współczesne wyzwania psychopatologii w społeczeństwie cyfrowym.	K_K05

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści wykładów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
W1	Współczesne podejścia w psychopatologii, <ul style="list-style-type: none"> – Współczesne definicje zdrowia psychicznego i patologii. – Zmiany klasyfikacyjne w ICD-11 i DSM-5-TR. – Współczesne modele i paradygmaty: podejście transdiagnostyczne, RDoC, HiTOP. – Granice między normą a zaburzeniem w kontekście kulturowym i społecznym. 	4	3
W2	Psychopatologia cyfrowa. <ul style="list-style-type: none"> – Nowe formy uzależnień behawioralnych: gry, media społecznościowe, pornografia, zakupy kompulsywne). – Zjawiska charakterystyczne dla świata cyfrowego: lęk przed odłączeniem, kompulsywne sprawdzanie informacji, izolacja wirtualna. 	4	2

	– Wpływ technologii cyfrowych na tożsamość, emocje i funkcjonowanie społeczne.		
W3	Psychopatologia kulturowa i społeczna. – Wpływ zmian cywilizacyjnych i globalizacji na zdrowie psychiczne. – Ekozaburzenia i lęk związany ze zmianami klimatycznymi jako nowe formy lęku egzystencjalnego. – Patologie kultury sukcesu i presji doskonałości – perfekcjonizm, narcyzm, wypalenie. – Zaburzenia obrazu ciała i tożsamości w kulturze wizualnej	4	2
W4	Współczesne zaburzenia emocjonalne i osobowościowe. – Zmieniające się obrazy kliniczne depresji i lęku. – Zaburzenia osobowości w ujęciu kontinuum funkcjonowania (DSM-5-TR, ICD-11). – Współwystępowanie i wielowymiarowość zaburzeń psychicznych.	4	2
W5	Nowe kierunki diagnozy, terapii i profilaktyki. – Wykorzystanie neuronauki i technologii w diagnozie zaburzeń psychicznych. – Terapie integracyjne i podejścia „trzeciej fali”. – Profilaktyka i promocja zdrowia psychicznego w nowych kontekstach społecznych. – Etyczne aspekty badań i praktyki klinicznej w obszarze nowych zjawisk psychopatologicznych.	4	3
	Razem liczba godzin wykładów	20	12

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Analiza przypadków klinicznych. Analiza opisów przypadków dotyczących współczesnych form zaburzeń psychicznych, w tym zjawisk pogranicznych i współwystępujących. Rozpoznawanie nowych wzorców objawowych w kontekście zmian klasyfikacyjnych ICD-11 i DSM-5-TR. Interpretacja wpływu czynników społeczno-kulturowych na obraz kliniczny zaburzeń.	4	3
C2	Diagnoza różnicowa w ujęciu współczesnym. Stosowanie nowoczesnych modeli diagnostycznych w analizie przypadków, ze szczególnym uwzględnieniem podejść transdiagnostycznych i hierarchicznych (RDoC, HiTOP). Formułowanie hipotez diagnostycznych i ich weryfikacja na podstawie materiału klinicznego. Doskonalenie umiejętności rozróżniania granic między normą a zaburzeniem psychicznym.	4	2
C3	Nowe zjawiska w sferze emocji i tożsamości. Analiza studiów przypadków dotyczących zaburzeń emocjonalnych i tożsamościowych charakterystycznych dla współczesnych warunków kulturowych. Identyfikacja mechanizmów psychologicznych towarzyszących zjawiskom takim jak zaburzenia obrazu ciała, rozproszenie tożsamości, nadwrażliwość emocjonalna czy trudności w regulacji afektu. Interpretacja przejawów tych zjawisk w kontekście psychologicznym i społecznym.	4	2

C4	Psychopatologia funkcjonowania cyfrowego. Analiza zachowań kompulsywnych i uzależnieniowych związanych z korzystaniem z technologii informacyjnych. Ocena wpływu środowiska cyfrowego na procesy emocjonalne, poznawcze i społeczne. Studium przypadków obejmujących zjawiska takie jak nadmierne używanie mediów społecznościowych, lęk przed odłączeniem, cyberchondria czy izolacja wirtualna.	4	2
C5	Ekozaburzenia i reakcje na zmiany środowiskowe. Analiza i interpretacja przypadków klinicznych dotyczących lęku związanego ze zmianami klimatycznymi, poczucia winy ekologicznej oraz utraty środowiskowej. Rozpoznawanie mechanizmów psychologicznych leżących u podstaw tych zjawisk. Ocena skutecznych form wsparcia, interwencji i profilaktyki w odniesieniu do współczesnych badań empirycznych	4	2
C6	Psychopatologia narcyzmu i perfekcjonizmu. Analiza współczesnych form zaburzeń osobowości związanych z kulturą osiągnięć i presją sukcesu. Interpretacja zjawisk takich jak patologiczny perfekcjonizm, uzależnienie od aprobaty społecznej i wypalenie sukcesem. Stosowanie narzędzi pomiarowych w ocenie cech osobowości oraz opracowywanie interpretacji wyników w kontekście klinicznym.	4	3
C7	Etyka badań i praktyki w nowych obszarach psychopatologii. Analiza problemów etycznych w pracy diagnostycznej, terapeutycznej i badawczej w kontekście współczesnych zjawisk psychopatologicznych. Ocena ryzyka naruszenia granic prywatności, poufności i autonomii jednostki. Formułowanie zasad etycznego postępowania i opracowanie rekomendacji dobrych praktyk zawodowych.	3	2
C8	Strategie terapeutyczne i profilaktyczne. Przegląd i zastosowanie współczesnych podejść terapeutycznych w odniesieniu do nowych zaburzeń i form psychopatologii. Projektowanie propozycji interwencji psychologicznych z wykorzystaniem założeń terapii integracyjnych i nurtów trzeciej fali. Ocena skuteczności oddziaływań oraz możliwości adaptacji modeli terapeutycznych do nowych kontekstów klinicznych.	4	2
C9	Analiza i integracja problematyki współczesnej psychopatologii. Opracowanie i omówienie wybranych zagadnień opartych na aktualnej literaturze naukowej, wynikach badań empirycznych oraz studiach przypadków dotyczących nowych zjawisk psychopatologicznych. Porównanie dominujących ujęć teoretycznych i modeli wyjaśniających, identyfikacja współczesnych trendów diagnostycznych i terapeutycznych. Integracja wiedzy zdobytej w trakcie zajęć oraz refleksja nad kierunkami dalszego rozwoju psychopatologii w kontekście naukowym i praktycznym.	4	3
Razem liczba godzin ćwiczeń		35	21

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Wykład	wykład informacyjny, wykład problemowy z elementami prezentacji multimedialnej,	Komputer, projektor multimedialny, artykuły, raporty
Ćwiczenia	analiza przypadku, rozwiązywanie problemów diagnostycznych, praca z materiałem empirycznym, analiza literatury naukowej, metoda projektów (opracowanie problemu klinicznego lub zjawiska).	materiały źródłowe i studia przypadków, arkusze diagnostyczne, testy psychologiczne, komputer,

		prezentacje multimedialne, materiały drukowane.
--	--	--

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Wykład	F2 – obserwacja aktywności	P1 – egzamin pisemny (test)
Ćwiczenia	F2 – ocena aktywności i przygotowania do zajęć; F3 – praca pisemna (analiza przypadku)	P4 – praca pisemna (projekt diagnostyczny lub opracowanie problemu klinicznego)

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład		Ćwiczenia			
	F2	P1	F2	F3	P4	
W_01	X	X	X		X	
W_02	X	X	X		X	
W_03	X	X	X		X	
W_04	X	X	X		X	
U_01				X	X	
U_02				X	X	
U_03				X	X	
K_01	X		X		X	

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

<p>Ocena 5,0 – student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się; potrafi samodzielnie i krytycznie analizować nowe zjawiska psychopatologiczne oraz tworzyć spójne interpretacje teoretyczne i praktyczne.</p> <p>Ocena 4,5–4,0 – student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się; potrafi prawidłowo interpretować i analizować zjawiska kliniczne, choć wymaga częściowego wsparcia merytorycznego.</p> <p>Ocena 3,5–3,0 – student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się; posiada ogólną orientację w problematyce współczesnej psychopatologii, jednak popełnia błędy interpretacyjne i wymaga znacznego wsparcia ze strony prowadzącego.</p> <p>Na ocenę końcową składają się: egzamin pisemny (test) – 50% oceny końcowej, praca pisemna (projekt diagnostyczny lub opracowanie problemu klinicznego) – 40% oceny końcowej, aktywność i przygotowanie do zajęć, w tym analiza przypadków klinicznych – 10% oceny końcowej.</p>
--

10. Forma zaliczenia zajęć

Egzamin

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	55	33
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Przygotowanie do zajęć i analiza literatury naukowej	30	40
Opracowanie projekt diagnostycznego/pracy pisemnej	20	25
Przygotowanie do egzaminu	20	27
suma godzin:	125	125
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	5	5

12. Literatura zajęć

<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Cierpiałkowska L., Psychopatologia, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2023. 2. Cierpiałkowska L., Grzegorzewska I., Uzależnienia behawioralne, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2018. 3. Jarema M., Rabe-Jabłońska J., Psychiatria, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2014. 4. Seligman M. E. P., Walker E. F., Rosenhan D. L., Psychopatologia, Wydawnictwo Zysk i S-ka, Poznań 2024.
<p>Literatura zalecana / fakultatywna:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Augustynek A., Psychopatologia człowieka dorosłego, Wydawnictwo Difin, Warszawa 2015. 2. Bilikiewicz A., Psychiatria. Podręcznik dla studentów medycyny, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2006. 3. Stirling J., Hellewell J., Psychopatologia, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2005. 4. Wilczek-Rużyczka E., Kwak M., Zdrowie psychiczne. Współczesne zagrożenia i możliwości wzmacniania, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2022.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	
data sporządzenia / aktualizacji	27.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Psychologia
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		E1.8

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Warsztat badawczy III: Wprowadzenie do psychoterapii
Punkty ECTS	2
Rodzaj zajęć	Obieralne
Moduł/specjalizacja	E1. Psychologia kliniczna
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	V
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Laboratoria	30/18	V/9	2

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Student posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje, które nabył podczas realizacji przedmiotu Psychopatologia, Zaburzenia psychopatologiczne, Psychologia osobowości.

4. Cele kształcenia

C1 Przekazanie wiedzy na temat istoty procesu psychoterapeutycznego.
C2 Rozwinięcie umiejętności posługiwania się terminologią psychoterapeutyczną.
C3 Kształtowanie postaw charakterystycznych dla pracy psychoterapeuty.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Absolwent zna i rozumie w pogłębiony sposób główne nurty psychoterapii oraz formy pomocy psychologicznej, zakres wiedzy dotyczącej uwarunkowań zdrowia psychicznego, czynników wspierających, zaburzenia psychiczne i kryteria ich rozpoznawania w oparciu o klasyfikacje CDI i DSM oraz zastosowania tej wiedzy w praktycznej działalności psychologa.	K_W28
W_02	Absolwent zna i rozumie w poszerzonym zakresie i na pogłębionym	K_W41

	poziomie funkcjonowanie uczestników działalności psychoedukacyjnej, psychoprofilaktycznej, pomocowej i terapeutycznej.	
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Absolwent potrafi planować działania terapeutyczne i w podstawowym zakresie je przeprowadzić.	K_U08
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent jest gotów do permanentnego samorozwoju, ze świadomością ograniczeń natury etycznej nakładanych na praktykę badawczą, diagnostyczną i ekspercką; komunikowania, w sposób zrozumiały dla odbiorcy informacji odwołujących się do odpowiednio przetworzonych i zinterpretowanych wyników testowych; aktywnego przeciwdziałania upowszechnianiu złych praktyk w tym zakresie.	K_K13

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści laboratoriów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
L1	Psychoterapia a poradnictwo i psychoedukacja.	3	1
L2	Wybrane modalności wykorzystywane w psychoterapii.	3	1
L3	Psychoterapia jako metoda kontraktowa.	3	1
L4	Relacja a przymierze terapeutyczne- znaczenia dla trwałości procesu.	3	3
L5	Czynniki leczące w psychoterapii.	3	2
L6	Osobowość, umiejętności i kompetencje terapeuty.	3	2
L7	Podstawowe interwencje w procesie psychoterapeutycznym.	3	3
L8	Psychoterapia grupowa a indywidualna.	3	2
L9	Psychoterapia par/rodzin.	3	2
L10	Dylematy etyczne w pracy psychoterapeuty.	3	1
	Razem liczba godzin laboratoriów	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Laboratorium	analiza przypadku (case study); metoda sytuacyjna; drama; inscenizacja.	Projektor, brystol, mazaki, karty rozwojowe, klocki.

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Laboratorium	F5 ćwiczenia praktyczne	P3 ocena podsumowująca powstała na podstawie ocen formujących, uzyskanych w semestrze

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Laboratoria			
	F5	P3		
W_01	X	X		
W_02	X	X		
U_01	X	X		
K_01	X	X		

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami analizy procesu psychoterapeutycznego odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się.
Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami analizy procesu psychoterapeutycznego w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się.
Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami analizy procesu psychoterapeutycznego nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się.
Ocena końcowa jest sumą ocen cząstkowych z zajęć: ocenia się obecność, zaangażowanie

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Czytanie literatury	10	22
Przygotowanie do zajęć	10	10
suma godzin:	50	50
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	2	2

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:
<ol style="list-style-type: none"> Haley J., Niezwykła terapia. Techniki terapeutyczne Milтона H. Ericsona, GWP Sopot 2019. Czabała J. Cz., Czynniki leczące w psychoterapii, PWN Warszawa 2006. McWilliams N., Opracowanie przypadku w psychoanalizie. WUJ Kraków 2012. Rogers C. R., O stawianiu się sobą, Rebis Poznań 2021.
Literatura zalecana / fakultatywna:
<ol style="list-style-type: none"> Wallin D.J., Przywiązanie w psychoterapii, WUJ Kraków 2011.

2. Cierpiałkowska, L., Frączek, A., Przymierze terapeutyczne w terapii zaburzeń osobowości z perspektywy analizy transakcyjnej. Edukacyjna Analiza Transakcyjna, 6/ 2017.
3. Yalom I, Leszcz M., Psychoterapia grupowa. Teoria i praktyka, WUJ Kraków 2025.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	
data sporządzenia / aktualizacji	27.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	
podpis	

Załącznik nr 2
do Programu studiów na kierunku psychologia – jednolite studia magisterskie o profilu praktycznym,
stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 4/000/2026 Senatu AJP
z dnia 17 marca 2026 r.

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Psychologia
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		E1.8

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Warsztat badawczy III: Psychoterapia egzystencjalna
Punkty ECTS	2
Rodzaj zajęć	Obieralne
Moduł/specjalizacja	E1. Psychologia kliniczna
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	V
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Laboratoria	30/18	V/9	2

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Student posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje, które nabył podczas realizacji przedmiotu Psychopatologia, Zaburzenia psychopatologiczne, Psychologia osobowości.

4. Cele kształcenia

C1 Przekazanie wiedzy na temat istoty psychoterapii egzystencjalnej.
C2 Rozwinięcie umiejętności opisu przebiegu i znaczenia psychoterapii egzystencjalnej.
C3 Kształtowanie postaw charakterystycznych dla pracy psychoterapeuty.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Absolwent zna i rozumie w pogłębiony sposób główne nurty psychoterapii oraz formy pomocy psychologicznej, zakres wiedzy dotyczącej uwarunkowań zdrowia psychicznego, czynników wspierających, zaburzenia psychiczne i kryteria ich rozpoznawania w oparciu o klasyfikacje CDI i DSM oraz zastosowania tej wiedzy w praktycznej działalności psychologa.	K_W28
W_02	Absolwent zna i rozumie w poszerzonym zakresie i na pogłębionym poziomie funkcjonowanie uczestników działalności psychoedukacyjnej,	K_W41

	psychoprofilaktycznej, pomocowej i terapeutycznej.	
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Absolwent potrafi planować działania terapeutyczne i w podstawowym zakresie je przeprowadzić.	K_U08
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent jest gotów do permanentnego samorozwoju, ze świadomością ograniczeń natury etycznej nakładanych na praktykę badawczą, diagnostyczną i ekspercką; komunikowania, w sposób zrozumiały dla odbiorcy informacji odwołujących się do odpowiednio przetworzonych i zinterpretowanych wyników testowych; aktywnego przeciwdziałania upowszechnianiu złych praktyk w tym zakresie.	K_K13

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści laboratoriów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
L1	Psychoterapia egzystencjalna- I. D. Yalom i jego wkład; następcy; istota.	5	3
L2	Cztery podstawowe wymiary w psychoterapii egzystencjalnej.	5	3
L3	Znaczenie relacji terapeutycznej w psychoterapii egzystencjalnej.	4	2
L4	Proces terapeutyczny- techniki i metody stosowane w terapii egzystencjalnej.	4	3
L5	Integrowanie podejścia egzystencjalnego z innymi nurtami psychoterapeutycznymi.	4	2
L6	Zastosowanie psychoterapii egzystencjalnej w praktyce klinicznej.	4	3
L7	Dylematy etyczne w pracy psychoterapeuty.	4	2
	Razem liczba godzin wykładów	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Laboratorium	analiza przypadku (case study); metoda sytuacyjna; drama; inscenizacja;	Projektor, brystol, mazaki, karty rozwojowe, kločki.

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Laboratorium	F5 ćwiczenia praktyczne	P3 ocena podsumowująca powstała na podstawie ocen formujących, uzyskanych w semestrze

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Laboratoria			
	F5	P3		
W_01	X	X		
W_02	X	X		

U_01	x	x		
K_01	x	x		

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami analizy procesu psychoterapii egzystencjalnej odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się.
Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami analizy procesu psychoterapii egzystencjalnej w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się.
Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami analizy procesu psychoterapii egzystencjalnej nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się.
Ocena końcowa jest sumą ocen cząstkowych z zajęć: ocenia się obecność, zaangażowanie

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Czytanie literatury	10	22
Przygotowanie do zajęć	10	10
suma godzin:	50	50
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	2	2

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:
1. Yalom D. I., Psychoterapia egzystencjalna, Czarna Owca, Warszawa 2023.
2. Czabała J. Cz., Czynniki leczące w psychoterapii, PWN Warszawa 2006.
3. Abbagnano N, Egzystencjalizm jako filozofia możliwości, Nowa Krytyka 2008.
4. Frankl, V. E., Wola sensu. Założenia i zastosowania logoterapii. Wydawnictwo Czarna Owca, Warszawa 2010.
Literatura zalecana / fakultatywna:
1. Wallin D.J., Przywiązanie w psychoterapii, WUJ Kraków 2011.
2. Szczukiewicz, P., Olszewski, J. (2014). Podejście egzystencjalne w psychologii i psychiatrii –możliwości i ograniczenia. Horyzonty Psychologii, IV/2014.
3. Rogers C. R., O stawianiu się sobą, Rebis Poznań 2021.
4. Yalom D. I. Dar terapii. List otwarty do nowego pokolenia terapeutów. Wydawnictwo Instytutu Psychologii Zdrowia, Warszawa 2003.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	
data sporządzenia / aktualizacji	27.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Psychologia
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		E1.9

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Warsztat badawczy IV: Badanie inteligencji
Punkty ECTS	2
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	E1. Psychologia kliniczna
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	V
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Dr Anna Dobrychłop

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Laboratorium	30/18	V/9	2

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Student powinien posiadać wiedzę z zakresu psychologii ogólnej, metodologii badań psychologicznych oraz z psychometrii. Powinien znać podstawowe pojęcia dotyczące procesów poznawczych i pomiaru psychologicznego, a także rozumieć zasady etyczne prowadzenia badań diagnostycznych.

4. Cele kształcenia

C1 Przekazanie wiedzy na temat teoretycznych koncepcji inteligencji – klasycznych i współczesnych modeli oraz ich znaczenia dla diagnozy psychologicznej.

C2 Rozwinięcie umiejętności prawidłowego doboru narzędzi diagnostycznych do badania inteligencji w zależności od celu diagnozy i specyfiki klienta/pacjenta oraz umiejętności analizy, interpretacji i opracowywania wyników badań inteligencji w kontekście klinicznym

C3 Kształtowanie postaw odpowiedzialności i rzetelności w procesie diagnostycznym, z poszanowaniem zasad etyki zawodowej psychologa oraz refleksyjności w zakresie interpretacji wyników i formułowania wniosków diagnostycznych, z uwzględnieniem kontekstu klinicznego i społecznego.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu wiedzę z zakresu diagnozy psychologicznej, specyfikę procesu diagnostycznego, podstawowe metody, techniki, narzędzia diagnozy psychologicznej oraz zastosowania	K_W31

	tej wiedzy w działalności praktycznej i społecznej.	
W_02	Absolwent zna i rozumie w sposób pogłębiony: zasady projektowania badań diagnostycznych, hipotezowania, weryfikowania hipotez, wnioskowania diagnostycznego, metody i narzędzia pomiaru, opis odpowiedni dla psychologii klinicznej i neuropsychologii dzieci i dorosłych oraz zastosowania tej wiedzy w praktyce społecznej.	K_W32
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Absolwent potrafi stosować techniki i narzędzia diagnozy psychologicznej.	K_U06
U_02	Absolwent potrafi planować i realizować proces diagnozy psychologicznej.	K_U07
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent jest gotów do permanentnego samorozwoju, ze świadomością ograniczeń natury etycznej nakładanych na praktykę badawczą, diagnostyczną i ekspercką; komunikowania, w sposób zrozumiały dla odbiorcy informacji odwołujących się do odpowiednio przetworzonych i zinterpretowanych wyników testowych; aktywnego przeciwdziałania upowszechnianiu złych praktyk w tym zakresie.	K_K13

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści laboratoriów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
L1	Badanie inteligencji (znaczenia diagnozy inteligencji w kontekście klinicznym i psychologicznym, przegląd teorii inteligencji w odniesieniu do praktyki diagnostycznej).	2	1
L2	Dyskusja nad etycznymi aspektami badania inteligencji – odpowiedzialność diagnosty, informowanie badanych, poufność.	2	1
L3	Przypomnienie zasad rzetelności, trafności, normalizacji i standaryzacji testów inteligencji.	2	1
L4	Analiza przykładowych kart testowych i podręczników psychometrycznych (np. WAIS-IV, WISC-V, Test Matryc Ravena). Dyskusja nad ograniczeniami narzędzi pomiaru inteligencji i ich przydatnością kliniczną.	4	2
L5	Praktyka badania inteligencji – obserwacja i symulacja (demonstracja procedury badania testami inteligencji, ćwiczenia w parach – przeprowadzanie symulowanego badania z zachowaniem zasad standaryzacji i komunikacji z osobą badaną, omówienie trudności praktycznych i błędów w prowadzeniu badania - efekt badacza, motywacja badanego, wpływ stresu).	6	3
L6	Integracja danych diagnostycznych (łączenie wyników badań inteligencji z danymi z wywiadu, obserwacji i innych testów psychologicznych, dyskusja nad formułowaniem wniosków diagnostycznych i zaleceniami dla pacjenta).	4	2
L7	Opracowanie krótkiego opisu przypadku (case study) – diagnoza kliniczna oparta na danych testowych (opracowanie i interpretacja wyników, przedstawienie w formie krótkiego raportu diagnostycznego, omówienie pracy i informacji zwrotnej od prowadzącego oraz grupy).	10	8
	Razem liczba godzin laboratoriów	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Laboratoria	M5 – Metoda praktyczna (ćwiczenia laboratoryjne)	Wybrane kwestionariusz do badania inteligencji

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Laboratoria	F2 – obserwacja/aktywność F5 – ćwiczenia praktyczne	P4 – praca pisemna (opis przypadku)

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Laboratorium		
	F2	F5	P4
W_01	X	X	X
W_02	X	X	X
U_01	X	X	X
U_02	X	X	X
K_01	X	X	

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Ocena:	Poziom wiedzy, umiejętności, kompetencji społecznych:	Procent osiągnięty przez studenta
5,0	- znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne	91%-100%
4,5	- bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne	81%-90%
4,0	- dobra wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne	71%-80%
3,5	- zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne, ale ze znaczącymi niedociągnięciami	61%-70%
3,0	- wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne z licznymi błędami i brakami	51%-60%
2,0	- niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje personalne i społeczne	Do 50%

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Czytanie literatury	10	17
Przygotowanie opisu przypadku	10	15
suma godzin:	50	50
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	2	2

12. Literatura zajęć

<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Aleksandra Jaworowska, Anna Matczak (2002). OMNIBUS - Test Inteligencji. Podręcznik 2. Podręczniki do testów Pracowni Testów Psychologicznych PTP: 3. Anna Matczak, Aleksandra Jaworowska, Katarzyna Martowska. TRS-S, TRS-Z Test Rozumienia Słów – Wersja Standard i Wersja dla Zaawansowanych3 4. Jerzy Brzeziński, Marek Gaul, Elżbieta Hornowska, Aleksandra Jaworowska, Andrzej Machowski, Marzenna Zakrzewska (2004). WAIS-R (PL) - Skala Inteligencji Wechslera dla Dorosłych - Wersja Zrewidowana. 5. Anna Matczak, Anna Piotrowska, Wanda Ciarkowska (2008). WISC-R - Skala Inteligencji Wechslera dla Dzieci - Wersja Zmodyfikowana 6. Aleksandra Jaworowska, Teresa Szustrowa (2000). TMS-K - Test Matryc Ravena w Wersji Standard 7. Jan Strelau (1997). Inteligencja człowieka. Wydawnictwo "Żak", rozdziały: 7, 8 i 9.
<p>Literatura zalecana / fakultatywna:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Krasowicz-Kupis G., Wiejak K. (2006). Skala inteligencji Wechslera dla dzieci (WISC-R) w praktyce psychologicznej. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. 2. Szustrowa, T. (1996), Wokół zawodowych i etycznych standardów stosowania testów psychologicznych [w:] A. Ciechanowicz, A. Jaworowska, T. Szutrowa (red.), Testy-prawo-praktyka, Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego, Warszawa.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Dr Anna Dobrychłop
data sporządzenia / aktualizacji	27.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	adobrychlop@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Psychologia
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		E1.10

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Wykład monograficzny I: Wprowadzenie do suicydologii
Punkty ECTS	3
Rodzaj zajęć	Obieralne
Moduł/specjalizacja	E1. Psychologia kliniczna
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	V
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Prof. AJP dr hab. Adam Czabański

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Wykład	30/18	V/9	3

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Brak.

4. Cele kształcenia

<p>C1 Wyposażenie studentów w wiedzę dotyczącą podstawowych pojęć, definicji i zjawisk składających się na zjawisko zachowań samobójczych i naukę zajmującą się tymi fenomenami (suicydologię).</p> <p>C2 Rozwinięcie umiejętności odróżniania od siebie poszczególnych odmian zachowań samobójczych i doboru odpowiednich działań w ramach profilaktyki zachowań samobójczych.</p> <p>C3 Ukształtowanie postawy wrażliwości w odniesieniu do osób znajdujących się w kryzysie samobójczym.</p>

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Absolwent/ka zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię używaną w suicydologii w powiązaniu z praktyką psychologiczną.	K_W10
W_02	Absolwent/ka zna i rozumie w pogłębionym stopniu klasyczne i współczesne teorie, koncepcje socjologiczne i psychologiczne odnoszące się do zachowań samobójczych.	K_W17
W_03	Absolwent/ka zna i rozumie w rozszerzonym zakresie i na poziomie	K_W36

	pogłębionym zasady prowadzenia działań interwencyjnych u osób znajdujących się w kryzysie suicydalnym.	
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Absolwent/ka potrafi interweniować w sytuacji kryzysu suicydalnego.	K_U36
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent jest gotów do ujawniania wrażliwej postawy na problemy społeczne oraz wynikające z nich kryzysy suicydalne.	K_K04

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści wykładów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
W1	Specyfika suycydologii a jej instytucjonalizacja i profesjonalizacja.	2	1
W2	Definicje i charakterystyka zachowań samobójczych (myśli samobójczych, prób samobójczych, samobójstw).	3	2
W3	Ryzyko zachowań suicydalnych.	2	1
W4	Skala i specyfika samobójstw i innych zachowań samobójczych w Polsce i na świecie.	3	2
W5	Socjologiczne teorie samobójstw.	3	2
W6	Psychologiczne teorie samobójstw.	3	2
W7	Charakterystyka wybranych zjawisk suycydologicznych (pakty samobójcze, samobójstwa „zaraźliwe”, efekt Wertera, efekt Papageno).	3	2
W8	Żałoba po śmierci samobójczej bliskiego człowieka.	3	2
W9	Zjawisko samobójstw podczas wojny.	3	1
W10	Samobójstwa w sektach (grupach psychomanipulacyjnych).	2	1
W11	Profilaktyka samobójstw – informacje wstępne.	3	2
	Razem liczba godzin wykładów	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Wykład	M1 wykład informacyjny	Komputer, projektor.

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Wykład	F3 praca pisemna (referat)	P3 ocena podsumowująca

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład	
	F3	P3
W_01	X	X

W_02	X	X
W_03	X	X
U_01	X	X
K_01	X	X

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się.
Ocena 4/4,5 - dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się.
Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się.

Ocena końcowa jest sumą ocen cząstkowych: 40% z pracy pisemnej (referatu) i 60% z kolokwium pisemnego.

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Czytanie literatury obowiązkowej	10	22
Przygotowanie pracy pisemnej (referatu)	15	15
Przygotowanie do kolokwium	20	20
suma godzin:	75	75
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	3	3

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:

1. Brunon Hołyst, Suicydologia, Wolters Kluwer, Warszawa 2024.
2. Maria Jarosz, Samobójstwa. Dlaczego teraz?, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2013.
3. Kondycja psychiczna społeczeństwa polskiego a samobójstwa, pod red. Brunona Hołysta, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Menedżerskiej w Warszawie, Warszawa 2013.

Literatura zalecana / fakultatywna:

1. Agnieszka Gmitrowicz, Marta Makara – Studzińska, Anita Młodożeniec, Ryzyko samobójstwa u

młodzięży, PZWL, Warszawa 2015.

2. Andrzej Zwoliński, Samobójstwo jako problem osobisty i publiczny, Wydawnictwo WAM, Warszawa 2013.
3. Zapobieganie samobójstwom. Nowe wyzwania w profilaktyce samobójstw, pod red. Brunona Hołysta, tom IV, Difin, Warszawa 2025.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Prof. AJP dr hab. Adam Czabański
data sporządzenia / aktualizacji	27.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	aczabanski@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Psychologia
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		E1.10

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Wykład monograficzny I: Diagnostyka i prewencja samobójstw
Punkty ECTS	3
Rodzaj zajęć	obieralne
Moduł/specjalizacja	E1. Psychologia kliniczna
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	V
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Prof. AJP dr hab. Adam Czabański

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Wykład	30/18	V/9	3

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Brak.

4. Cele kształcenia

C1 Wyposażenie studentów/ki w wiedzę dotyczącą przeprowadzania diagnostyki i prewencji samobójstw.
C2 Rozwinięcie u studentów/ek umiejętności przeprowadzania interwencji w sytuacji kryzysu suicydalnego.
C3 Kształtowanie wrażliwości studentów/ek na cierpienie osób doświadczających kryzysu suicydalnego.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Absolwent/ka zna i rozumie w rozszerzonym zakresie i na pogłębionym poziomie cele, sposoby organizacji i funkcjonowania instytucji życia społecznego realizujących zadania w zakresie diagnostyki i prewencji samobójstw.	K_W08
W_02	Absolwent/ka zna i rozumie rozszerzony zakres wiedzy o psychologicznych aspektach zdrowia w kontekście prewencji samobójstw.	K_W24
W_03	Absolwent/ka zna i rozumie w rozszerzonym zakresie i na poziomie pogłębionym zasady prowadzenia działań interwencyjnych wobec osób	K_W36

	znajdujących się w kryzysie suicydalnym.	
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Absolwent/ka potrafi udzielać pierwszej pomocy emocjonalnej osobie w kryzysie suicydalnym.	K_U36
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent/ka jest gotów do ujawniania wrażliwej postawy w stosunku do osób znajdujących się w kryzysie suicydalnym.	K_K04

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści wykładów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
W1	Zjawisko zachowań samobójczych – ich specyfika, mechanizmy i skala w Polsce i na świecie.	3	2
W2	Oznaki świadczące o znajdowaniu się człowieka w sytuacji kryzysu suicydalnego.	3	2
W3	Pierwsza pomoc emocjonalna wobec osoby w kryzysie suicydalnym – podstawowe zasady komunikacji.	3	2
W4	Specyfika, skala zachowań samobójczych oraz ich prewencja wśród dzieci.	3	2
W5	Specyfika, skala zachowań samobójczych oraz ich prewencja wśród młodzieży.	4	2
W6	Specyfika, skala zachowań samobójczych oraz ich prewencja wśród kobiet i mężczyzn.	4	2
W7	Specyfika, skala zachowań samobójczych oraz ich prewencja wśród seniorów.	4	2
W8	Analiza działań profilaktycznych ograniczających samobójstwa w Polsce.	4	2
W9	Pomoc osobom przeżywającym żałobę po samobójstwie bliskiej osoby.	2	2
	Razem liczba godzin wykładów	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Wykład	M1 wykład informacyjny	Komputer, projektor

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Wykład	F3 praca pisemna (referat)	P3 ocena podsumowująca

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład		Ćwiczenia			
	F3	P3	-	-	-	-

W_01	X	X	-	-	-	-
W_02	X	X	-	-	-	-
W_03	X	X	-	-	-	-
U_01	X	X	-	-	-	-
K_01	X	X	-	-	-	-

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się.
Ocena 4/4,5 - dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się.
Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się.

Ocena końcowa jest sumą ocen cząstkowych: 40% z pracy pisemnej (referatu) i 60% z kolokwium pisemnego.

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Czytanie literatury naukowej	10	22
Przygotowywanie pracy pisemnej (referatu)	15	15
Przygotowanie do kolokwium pisemnego	20	20
suma godzin:	75	75
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	3	3

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:

1. Zapobieganie samobójstwom. Zachowania suicydalne osób starszych, pod red. Brunona Hołysta, tom II, Difin, Warszawa 2022.
2. Zapobieganie samobójstwom. Zachowania suicydalne dzieci i młodzieży, pod red. Brunona Hołysta, tom III, Difin, Warszawa 2023.
3. Zapobieganie samobójstwom. Nowe wyzwania w profilaktyce samobójstw, pod red. Brunona Hołysta, tom IV, Difin, Warszawa 2025.

Literatura zalecana / fakultatywna:

1. Zapobieganie samobójstwom, pod red. Adama Czabańskiego i Krzysztofa Rosy, Ars boni et aequi, Poznań 2016.
2. Agnieszka Gmitrowicz, Marta Makara – Studzińska, Anita Młodożeniec, Ryzyko samobójstwa u młodzieży, PZWL, Warszawa 2015.
3. Agata Rudnik, Prewencja ryzyka samobójstw wśród dzieci i młodzieży. Skąd mieliśmy wiedzieć?, Difin, Warszawa 2022.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Prof. AJP dr hab. Adam Czabański
data sporządzenia / aktualizacji	27.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	aczabanski@ajp.edu.pl
podpis	

--

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Psychologia
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		E1.11

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Psychopatologia dzieci i młodzieży
Punkty ECTS	2
Rodzaj zajęć	obieralne
Moduł/specjalizacja	E1. Psychologia kliniczna
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	V/9
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Ćwiczenia	10/6	V/10	2
Laboratoria	20/12	V/10	

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Student posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje, które nabył podczas realizacji przedmiotu wprowadzenie do psychologii rozwojowej.

4. Cele kształcenia

C1 Przekazywanie wiedzy na temat mechanizmów powstawania i rozwoju zaburzeń emocjonalnych, poznawczych i behawioralnych u dzieci i młodzieży oraz zasad diagnozy i klasyfikacji zaburzeń wieku rozwojowego.

C2 Rozwinięcie umiejętności analizy i interpretacji zachowań dzieci i młodzieży w kontekście objawów psychopatologicznych oraz formułowania hipotez diagnostycznych i planowania działań wspierających.

C3 Kształtowanie postawy empatii, odpowiedzialności i wrażliwości etycznej wobec dzieci i młodzieży z zaburzeniami psychicznymi, a także gotowości do współpracy z rodziną, szkołą i specjalistami.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Absolwent zna i rozumie mechanizmy powstawania zaburzeń emocjonalnych, poznawczych i behawioralnych u dzieci i młodzieży oraz ich psychologiczne i środowiskowe uwarunkowania.	K_W23
W_02	Absolwent zna i rozumie podstawowe metody diagnozy i oceny	K_W31

	funkcjonowania psychicznego dzieci i młodzieży z zaburzeniami, a także zasady interpretacji wyników badań psychologicznych w kontekście rozwojowym i edukacyjnym.	
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Absolwent potrafi analizować zachowania dzieci i młodzieży w kontekście objawów psychopatologicznych, formułować hipotezy diagnostyczne i proponować działania wspierające.	K_U33
U_02	Absolwent potrafi rozpoznawać symptomy zaburzeń emocjonalnych, zachowania i rozwoju u dzieci i młodzieży oraz analizować je w kontekście środowiska rodzinnego i szkolnego.	K_U11
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent jest gotów do rozumienia i akceptowania indywidualnych różnic rozwojowych i emocjonalnych dzieci i młodzieży, wykazuje empatię i odpowiedzialność w relacji z uczniem.	K_K15

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Klasyfikacja zaburzeń psychicznych u dzieci i młodzieży.	1	1
C2	Zaburzenia neurorozwojowe (autyzm, ADHD, dysleksja, tikowe).	1	1
C3	Zaburzenia emocjonalne u dzieci (lękowe, depresyjne, adaptacyjne).	1	1
C4	Zaburzenia zachowania i osobowości w wieku dorastania.	1	1
C5	Zaburzenia odżywiania i uzależnienia wśród młodzieży.	2	1
C6	Zaburzenia nastroju i myślenia – depresja, mania, psychozy u młodzieży.	2	1
	Razem liczba godzin ćwiczeń	10	6
Lp.	Treści laboratoriów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
L1	Zaburzenia emocjonalne i lękowe – diagnoza funkcjonalna.	3	2
L2	Zaburzenia depresyjne i adaptacyjne u młodzieży.	3	2
L3	Zaburzenia zachowania i osobowości – analiza zachowań trudnych.	3	2
L4	Zaburzenia odżywiania i uzależnienia – podejście psychologiczno-edukacyjne.	3	2
L5	Diagnoza różnicowa – współwystępowanie zaburzeń.	2	1
L6	Metody i narzędzia diagnozy dzieci i młodzieży.	2	1
L7	Współpraca z rodzicami i nauczycielami w procesie diagnozy i terapii.	2	1
L8	Interdyscyplinarne podejście do pracy z dzieckiem z zaburzeniami.	2	1
	Razem liczba godzin laboratoriów	20	12

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Ćwiczenia	M1 – metoda podająca (wykład informacyjny, objaśnienie, miniwykład)	Komputer z oprogramowaniem prezentacyjnym, rzutnik multimedialny,

	M3 – metoda eksponująca (prezentacja multimedialna, wykład z wykorzystaniem materiałów audiowizualnych)	tablica (multimedialna lub tradycyjna), prezentacje PowerPoint, materiały audiowizualne, podręczniki akademickie, artykuły naukowe,
Laboratorium	M2 – metody aktywizujące, analiza przypadku, metoda sytuacyjna, symulacje danej sytuacji, gry psychologiczne, dyskusja kierowana	Karty opisów przypadków, Kwestionariusze i narzędzia diagnostyczne, Arkusze obserwacji i notatek diagnostycznych

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Ćwiczenia	F2 obserwacja podczas wykładu/aktywność	P2 kolokwium pisemne sprawdzające wiedzę z całego przedmiotu
Laboratorium	F2 obserwacja podczas zajęć/aktywność (przygotowanie do zajęć, ocena ćwiczeń wykonywanych podczas zajęć i jako pracy własnej, sprawdzenie czytania kanonu lektur, prace domowe), F4 ćwiczenia praktyczne	P4 praca pisemna (projekt)

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Ćwiczenia		Laboratorium		
	F2	P2	F2	F4	P4
W_01	x	x	x		x
W_02	x	x	x		x
U_01			x	x	x
U_02			x	x	x
K_01	x		x	x	

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

<p>Ocena 5,0 – student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się; potrafi samodzielnie i krytycznie analizować problematykę przedmiotu oraz tworzyć spójne interpretacje teoretyczne i praktyczne.</p> <p>Ocena 4,5–4,0 – student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się; potrafi prawidłowo interpretować i analizować problematykę przedmiotu, choć wymaga częściowego wsparcia merytorycznego.</p> <p>Ocena 3,5–3,0 – student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się; posiada ogólną orientację w problematyce przedmiotu, jednak popełnia błędy interpretacyjne i wymaga znacznego wsparcia ze strony prowadzącego.</p>
--

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Czytanie literatury	5	17
Przygotowanie pracy pisemnej	8	8
Przygotowanie do kolokwium	7	7
suma godzin:	50	50
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	2	2

12. Literatura zajęć

<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Puzyński, S., Rybakowski, J., Wciórka, J. (red.) (2022). <i>Psychiatria. Tom 2: Psychiatria wieku rozwojowego</i>. Warszawa: PZWL. 2. Namysłowska, I. (red.) (2019). <i>Psychiatria dzieci i młodzieży</i>. Warszawa: PZWL. 3. Kołakowski, A., Pisula, E., Wolańczyk, T. (red.) (2017). <i>Zaburzenia psychiczne u dzieci i młodzieży: diagnoza, klasyfikacja, terapia</i>. Sopot: GWP. 4. Spionek, H. (2011). <i>Zaburzenia psychoruchowego rozwoju dziecka</i>. Warszawa: PWN. 5. Bomba, J., de Barbaro, B. (red.) (2015). <i>Zaburzenia psychiczne u dzieci i młodzieży: wybrane zagadnienia kliniczne i społeczne</i>. Kraków: UJ.
<p>Literatura zalecana / fakultatywna:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Kołakowski, A., Pisula, E., Wolańczyk, T. (red.) (2019). <i>ADHD, zaburzenia zachowania i emocji u dzieci. Diagnoza i terapia</i>. Gdańsk: GWP. 2. Pisula, E. (2021). <i>Autyzm: od badań mózgu do praktyki psychologicznej</i>. Sopot: GWP. 3. Cierpiałkowska, L., Sęk, H. (red.) (2016). <i>Psychopatologia</i>. Warszawa: PWN. 4. Gałkowski, T. (red.) (2018). <i>Dziecko z zaburzeniami rozwoju – diagnoza i terapia</i>. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Żak. 5. Wolańczyk, T., Kołakowski, A. (red.) (2019). <i>Psychopatologia dzieci i młodzieży w praktyce szkolnej</i>. Warszawa: Wydawnictwo PWN.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	
data sporządzenia / aktualizacji	27.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Psychologia
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		E1.11

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Wspomaganie kompetencji emocjonalno-społecznych dzieci
Punkty ECTS	2
Rodzaj zajęć	Obieralne
Moduł/specjalizacja	E1. Psychologia kliniczna
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	V
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	mgr Marta Michałowska

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Ćwiczenia	10/6	V/10	2
Laboratorium	20/12	V/10	

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Student posiada wiedzę, umiejętności oraz kompetencje społeczne, które nabył podczas realizacji przedmiotów: Psychologia rozwojowa w biegu życia, Psychologia emocji i motywacji, Wprowadzenie do psychologii społecznej, Komunikacja interpersonalna oraz Psychopatologia dzieci i młodzieży.

4. Cele kształcenia

C1 - Przekazanie studentom wiedzy dotyczącej teoretycznych i metodycznych aspektów wspomaganie rozwoju kompetencji emocjonalno-społecznych dzieci i młodzieży w środowisku przedszkolnym i szkolnym.
C2 - Rozwijanie umiejętności obserwowania, analizowania oraz diagnozowania funkcjonowania emocjonalno-społecznego dzieci i młodzieży oraz projektowania i realizowania działań wspierających w praktyce edukacyjnej.
C3 - Kształtowanie gotowości do odpowiedzialnego wykonywania zadań zawodowych nauczyciela psychologa, pracy zespołowej, przestrzegania zasad etyki oraz ustawicznego rozwoju zawodowego w obszarze wspierania kompetencji emocjonalno-społecznych uczniów.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu klasyczne i współczesne teorie, koncepcje, modele oraz wyniki badań empirycznych dotyczące	K_W17

	emocji i motywacji, patomechanizmy warunkujące powstawanie emocji destrukcyjnych oraz zastosowania tej wiedzy w badaniach naukowych i praktyce społecznej.	
W_02	Absolwent zna i rozumie zaawansowaną wiedzę o procesie identyfikowania i analizowania mocnych stron człowieka, szczególnie umiejętności, wiedzy, cech charakteru i innych, które mogą być wykorzystane do radzenia sobie w trudnych sytuacjach, do radzenia sobie ze stresem, osiągania celów i ogólnego rozwoju oraz zastosowania tej wiedzy w praktyce społecznej.	K_W47
W_03	Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu rolę wspierania rozwoju dziecka lub ucznia: wspomaganie rozwoju kompetencji społecznych i komunikacyjnych oraz sposoby wspierania rozwoju społeczno-moralnego, emocjonalnego i samoregulacji, znaczenie wspomaganie uczniów w adaptacji do przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz konieczność wspierania uczniów lub wychowanków w radzeniu sobie z problemami wieku dorastania.	K_W80
W_04	Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu organizację wsparcia dzieci lub uczniów w przedszkolach, szkołach lub placówkach systemu oświaty, zasady projektowania, koordynacji, realizacji oraz ewaluacji działań pomocowych.	K_W85
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Absolwent potrafi wspomagać nauczycieli i rodziców lub opiekunów w rozwiązywaniu problemów wychowawczych oraz wspieraniu wszechstronnego rozwoju ucznia.	K_U29
U_02	Absolwent potrafi interweniować w sytuacjach konfliktowych i kryzysowych.	K_U36
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent jest gotów do porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią.	K_K10

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	<p>Wprowadzenie do kompetencji emocjonalno-społecznych - ujęcie poznawcze i rozwojowe</p> <ul style="list-style-type: none"> – Definicja kompetencji emocjonalnych i społecznych w świetle psychologii poznawczej i rozwojowej. – Zależności między procesami poznawczymi (uwaga, pamięć, kontrola poznawcza) a funkcjonowaniem emocjonalno-społecznym. – Analiza studiów przypadków dzieci i młodzieży z obniżonymi kompetencjami emocjonalno-społecznymi. 	3	2
C2	<p>Uwaga i samoregulacja jako fundament kompetencji emocjonalnych</p> <ul style="list-style-type: none"> – Mechanizmy uwagi i kontroli poznawczej u dzieci i młodzieży. – Zaburzenia koncentracji a funkcjonowanie emocjonalne i społeczne. – Ćwiczenia rozwijające uwagę i samokontrolę - analiza i praktyczne zastosowanie (Kozłowska, Gruszczyk-Kolczyńska). 	3	1

C3	Rozpoznawanie i nazywanie emocji – rozwijanie świadomości emocjonalnej – Rozwój zdolności rozpoznawania emocji u dzieci i młodzieży. – Rola świadomości emocjonalnej w regulacji zachowania. – Warsztat: ćwiczenia do pracy nad identyfikacją i nazywaniem emocji.	2	1
C4	Regulacja emocji i radzenie sobie z napięciem – Strategie regulacji emocji w ujęciu poznawczym. – Trudności w samoregulacji emocjonalnej u dzieci i młodzieży. – Ćwiczenia praktyczne: techniki wyciszania, odraczania reakcji, kontroli impulsów.	2	2
Razem liczba godzin ćwiczeń		10	6

Lp.	Treści laboratoriów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
L1	Kompetencje społeczne – komunikacja i relacje z rówieśnikami – Struktura umiejętności społecznych dzieci i młodzieży. – Bariery komunikacyjne i ich konsekwencje w relacjach rówieśniczych. – Warsztat: trening komunikacji werbalnej i niewerbalnej.	3	2
L2	Asertywność, empatia i współdziałanie w grupie – Rozwój empatii i asertywności u dzieci i młodzieży. – Rola współpracy i norm społecznych w grupie rówieśniczej. – Ćwiczenia warsztatowe: scenki sytuacyjne, analiza zachowań społecznych.	3	2
L3	Trening Umiejętności Społecznych (TUS) – podstawy metodyczne – Założenia i struktura TUS w pracy z dziećmi i młodzieżą. – Rola psychologa w prowadzeniu treningów umiejętności społecznych. – Analiza przykładowych programów TUS – dobre praktyki.	3	2
L4	Trening Umiejętności Społecznych w praktyce szkolnej – Dobór celów i metod TUS do wieku oraz potrzeb uczniów. – Praca z grupą normatywną i z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (SPE). – Projektowanie własnych mini-scenariuszy zajęć TUS przez studentów.	3	2
L5	Socjoterapia jako forma wspomagania kompetencji emocjonalno-społecznych – Założenia socjoterapii szkolnej i jej cele. – Różnice między socjoterapią, TUS a oddziaływaniami wychowawczymi. – Analiza przypadków i projektowanie działań socjoterapeutycznych.	4	2
L6	Integracja kompetencji emocjonalno-społecznych w praktyce pracy nauczyciela-psychologa – Planowanie działań wspierających kompetencje	4	2

	<p>emocjonalno-społeczne w klasie.</p> <ul style="list-style-type: none"> – Współpraca psychologa z nauczycielem i rodzicami w obszarze rozwoju emocjonalno-społecznego uczniów. – Ewaluacja oddziaływań – podsumowanie efektów, refleksja nad rolą psychologa. 		
	Razem liczba godzin laboratoriów	20	12

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Ćwiczenia	<p>M3 - metoda eksponująca (prezentacja materiałów audiowizualnych)</p> <p>M5 - metoda praktyczna: analiza tekstów i przykładów</p> <p>M2 – metoda przypadków, burza mózgów, dyskusja dydaktyczna, klasyczna metoda problemowa, prezentacje, praca w grupach.</p>	Prezentacje multimedialne, filmy, teksty źródłowe, opisy przypadków
Laboratorium	M2 – metoda przypadków, burza mózgów, dyskusja dydaktyczna, klasyczna metoda problemowa, prezentacje, praca w grupach.	Prezentacje multimedialne, filmy, teksty źródłowe, opisy przypadków

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Ćwiczenia	F1 – kolokwium pisemne. F2 - obserwacja podczas zajęć / aktywność.	P3 – ocena podsumowująca powstała na podstawie ocen formujących, uzyskanych w semestrze.
Laboratorium	F2 - obserwacja podczas zajęć / aktywność.	P3 – ocena podsumowująca powstała na podstawie ocen formujących, uzyskanych w semestrze.

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Ćwiczenia			Laboratorium	
	F1	F2	P3	F2	P3
W_01	X	X	X	X	X
W_02	X	X	X	X	X
W_03	X	X	X	X	X
W_04	X	X	X	X	X
U_01	X	X	X	X	X
U_02	X	X	X	X	X
K_01		X		X	

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

<p>Zaliczenie zajęć na podstawie:</p> <ul style="list-style-type: none"> – obecności na zajęciach; – aktywnego uczestnictwa w zajęciach, wykazywania się znajomością dokonanej kwerendy literatury przedmiotu oraz realizacji zadań praktycznych; – uzyskanie pozytywnych ocen z kolokwium pisemnego. <p>Zaliczenie egzaminu pisemnego: Zastosowanie systemu punktowego – oceny według następującej skali (wyrażone w %):</p> <p>0-49% - ocena 2,0 50-59% - ocena 3,0 60-69% - ocena 3,5 70-79% - ocena 4,0 80-89% - ocena 4,5 90-100% - ocena 5,0</p> <p>Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się dla przedmiotu Wspomaganie kompetencji emocjonalno-społecznych dzieci i młodzieży.</p> <p>Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się dla przedmiotu Wspomaganie kompetencji emocjonalno-społecznych dzieci i młodzieży.</p> <p>Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się dla przedmiotu Wspomaganie kompetencji emocjonalno-społecznych dzieci i młodzieży.</p>

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Czytanie literatury	10	10
Przygotowanie do pracy w grupach	5	12
Przygotowanie do sprawdzianów pisemnych z ćwiczeń	5	10
suma godzin:	50	50
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	2	2

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:

1. E. Nęcka, J. Orzechowski, B. Szymura, Psychologia poznawcza, PWN, Warszawa, 2020.
2. J. Jagieła, Socjoterapia w szkole. Krótki poradnik psychologiczny, Rubikon, 2009.
3. J. Jegier, B. Szurowska, Umiejętności społeczne dzieci. Kształtowanie rozwoju społeczno-emocjonalnego dzieci w normie rozwojowej i dzieci ze specjalnymi potrzebami, Difin, 2017.
4. E. Gruszczyk-Kolczyńska, E. Zielińska, Wspomaganie dzieci w rozwoju zdolności do skupiania uwagi i zapamiętywania, WSiP, 2005.
5. J. Węglarz, D. Bentkowska, Trening umiejętności społecznych. Trening umiejętności społecznych dzieci i młodzieży, Harmonia, 2023.

Literatura zalecana / fakultatywna:

1. A. Kozłowska, Zabawy i ćwiczenia na koncentrację uwagi, Harmonia 2011.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Marta Michałowska
data sporządzenia / aktualizacji	27.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	mmichalowska@ajp.edu.pl
podpis	Marta Michałowska

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Psychologia
	Poziom studiów	Jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	Praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		E1.12

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Warsztat badawczy V: Diagnostyka kliniczna
Punkty ECTS	2
Rodzaj zajęć	Obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	E1. Psychologia kliniczna
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	V
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Laboratorium	30/18	V/10	2

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Diagnostyka psychologiczna, psychopatologia, psychologia osobowości, podstawy psychologii zdrowia.
--

4. Cele kształcenia

<p>C1 Przekazanie wiedzy w pogłębionym stopniu z zakresu diagnostyki psychologicznej, specyfiki procesu diagnostycznego, podstawowych metod, technik, narzędzi diagnostyki psychologicznej oraz zastosowania tej wiedzy w działalności praktycznej i społecznej.</p> <p>C2 Przekazanie wiedzy dotyczącej zasad stosowania technik i narzędzi diagnostyki psychologicznej.</p> <p>C3 Rozwinięcie umiejętności planowania i realizowania procesu diagnostyki psychologicznej.</p> <p>C4 Kształtowanie postaw do permanentnego samorozwoju, ze świadomością ograniczeń natury etycznej nakładanych na praktykę badawczą, diagnostyczną i ekspercką; komunikowania, w sposób zrozumiały dla odbiorcy informacji odwołujących się do odpowiednio przetworzonych i zinterpretowanych wyników testowych; aktywnego przeciwdziałania upowszechnianiu złych praktyk w tym zakresie.</p>
--

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu wiedzę z zakresu diagnostyki psychologicznej, specyfikę procesu diagnostycznego, podstawowe metody, techniki, narzędzia diagnostyki psychologicznej oraz zastosowania	K_W31

	tej wiedzy w działalności praktycznej i społecznej.	
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Absolwent potrafi stosować techniki i narzędzia diagnozy psychologicznej.	K_U06
U_02	Absolwent potrafi planować i realizować proces diagnozy psychologicznej.	K_U07
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent jest gotów do permanentnego samorozwoju, ze świadomością ograniczeń natury etycznej nakładanych na praktykę badawczą, diagnostyczną i ekspercką; komunikowania, w sposób zrozumiały dla odbiorcy informacji odwołujących się do odpowiednio przetworzonych i zinterpretowanych wyników testowych; aktywnego przeciwdziałania upowszechnianiu złych praktyk w tym zakresie.	K_K13

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści laboratoriów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	Niestacjonarnych
C1	Psychologiczna diagnoza kliniczna. Konteksty diagnozowania i diagnozy	5	3
C2	Podstawowe założenia koncepcji diagnozy psychologicznej	5	3
C3	Profesjonalizm diagnozy psychologicznej. Relacja diagnostyczna. Aranżowanie warunków diagnozy psychologicznej	5	3
C4	Metody, techniki, narzędzia, testy	5	3
C5	Podsumowywanie efektów diagnozy psychologicznej	5	3
C6	Badanie, opracowanie wyników przedstawienie studium przypadku	5	3
	Razem liczba godzin laboratoriów	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Laboratoria	M3 prezentacja materiału audiowizualnego	Komputer, projektor

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
	– wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	
Laboratoria	F1 sprawdzian pisemny ,F3 praca pisemna	P4 praca pisemna-projekt diagnozy

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Laboratorium		
	F1	F3	P4
W_01	X	X	X
U_01	X	X	X

U_01		X	X	X
K_01		X	X	X

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się, progi zaliczeniowe projektu: 90-100%
Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się, test progi zaliczeniowe projektu: 70-80%;
Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się, progi zaliczeniowe projektu: 50-60%.

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Studiowanie literatury	5	17
Przeprowadzenie badania psychologicznego i opracowanie wyników	10	10
Przygotowanie projektu	5	5
suma godzin:	50	50
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	2	2

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:

1. Paluchowski, W.J. (2007). Diagnoza psychologiczna - proces, narzędzia, standardy. Warszawa.
2. Cierpiałkowska L., Sęk H. (2016). Psychologia kliniczna. Warszawa.
3. Stemplewska-Żakowicz K. (2009). Diagnoza psychologiczna, Gdańsk.

Literatura zalecana / fakultatywna:

1. Frankl V.E., Lekarz i dusza. Wprowadzenie do logoterapii i analizy egzystencjalnej. Warszawa 2021
2. Yalom I., Psychoterapia egzystencjalna. Warszawa 2008

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Karol Mausch
---------------------------------	--------------

Załącznik nr 2

do Programu studiów na kierunku psychologia – jednolite studia magisterskie o profilu praktycznym,
stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 4/000/2026 Senatu AJP
z dnia 17 marca 2026 r.

data sporządzenia / aktualizacji	27.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	Karol_mausch@poczta.onet.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Psychologia
	Poziom studiów	Jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		E1. 13

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Warsztat psychologii stosowanej: Dialog Motywujący
Punkty ECTS	2
Rodzaj zajęć	Obieralne
Moduł/specjalizacja	E1. Psychologia kliniczna
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	V
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	dr Piotr Kuśmider

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Laboratorium	30/18	V/10	2

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Student posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje, które nabył podczas realizacji przedmiotu: podstawowe umiejętności psychologiczne.

4. Cele kształcenia

C1 Przekazanie wiedzy na temat dialog motywacyjnego.
C2 Rozwinięcie umiejętności używania języka jako narzędzia pracy psychologa.
C3 Kształtowanie wrażliwości w porozumiewaniu się z osobami reprezentujące różne środowiska.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu wiedzę z zakresu diagnozy psychologicznej, specyfikę procesu diagnostycznego, podstawowe metody, techniki, narzędzia diagnozy psychologicznej oraz zastosowania tej wiedzy w działalności praktycznej i społecznej.	K_W31
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Absolwent potrafi czytać ze zrozumieniem literaturę z psychologii i jej subdyscyplin, sprawnie posługiwać się tą terminologią w odniesieniu do	K_U02

	zachowania człowieka, sformułować problem diagnostyczny w danej subdyscyplinie i zaproponować jego rozwiązanie, zarówno w mowie, jak i piśmie, wskazywać mity i stereotypy psychologii popularnej.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent jest gotów do porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią.	K_K10

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści laboratorium	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
L1	Metody dialogu motywującego.	4	3
L2	Symulacje i odgrywanie ról w dialogu z osobą uzależnioną.	4	3
L3	Symulacje i odgrywanie ról z osobą bezrobotną.	4	2
L4	Symulacje i odgrywanie ról z osobą wykluczoną społecznie.	4	2
L5	Tworzenie planów w dialogu motywacyjnym.	4	2
L6	Analiza nagrań audio.	4	2
L7	Opór w dialogu motywacyjnym.	4	2
L8	Empatia w dialogu motywacyjnym.	2	2
	Razem liczba godzin laboratoriów	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Laboratorium	M2- wykład z elementami dyskusji	Laptop/projektor

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Laboratorium	F2- obserwacja, aktywność	P2- kolokwium pisemne

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Laboratorium	
	F2	P2
W_01	X	X
U_01	X	X
K_01	X	X

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się.
Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się.
Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się.

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Czytanie literatury	10	22
Przygotowanie do kolokwium	10	10
suma godzin:	50	50
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	2	2

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:
1.S, Rollnick, W R, Miller, Ch C, Butler, Dialog motywujący w opiece medycznej, Warszawa 2025.
2.W R, Miller, S, Rollnick, Dialog Motywujący jak pomóc ludziom w zmianie i rozwoju, Kraków 2025.
3.L, Deckers, Motywacja Perspektywa biologiczna psychologiczna i środowiskowa, Warszawa 20023.
Literatura zalecana / fakultatywna:
1. D B, Rosengern, Rozwijające Umiejętności w Dialogu Motywacyjnym, Kraków 2021
2. J, Życińska, Motywacja do zmiany, Warszawa 2017.
3. U, Szczurek, Dialog motywujący, Warszawa 2019.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	dr Piotr Kuśmider
data sporządzenia / aktualizacji	27.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	kus7@o2.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Psychologia
	Poziom studiów	Jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		E1.13

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Warsztat psychologii stosowanej: Komunikacja skoncentrowana na osobie
Punkty ECTS	2
Rodzaj zajęć	obieralne
Moduł/specjalizacja	E1. Psychologia kliniczna
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	V
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	dr Piotr Kuśmider

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Laboratorium	30/18	V/10	2

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Student posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje, które nabył podczas realizacji przedmiotu: podstawowe umiejętności psychologiczne.

4. Cele kształcenia

C1 Przekazanie wiedzy na temat komunikacji skoncentrowanej na osobie.
C2 Rozwinięcie umiejętności używania języka jako narzędzia pracy psychologa.
C3 Kształtowanie wrażliwości w porozumiewaniu się z osobami reprezentujące różne środowiska.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu wiedzę z zakresu diagnozy psychologicznej, specyfikę procesu diagnostycznego, podstawowe metody, techniki, narzędzia diagnozy psychologicznej oraz zastosowania tej wiedzy w działalności praktycznej i społecznej.	K_W31
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Absolwent potrafi czytać ze zrozumieniem literaturę z psychologii i jej	K_U02

	subdyscyplin, sprawnie posługiwać się tą terminologią w odniesieniu do zachowania człowieka, sformułować problem diagnostyczny w danej subdyscyplinie i zaproponować jego rozwiązanie, zarówno w mowie, jak i piśmie, wskazywać mity i stereotypy psychologii popularnej.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent jest gotów do porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią.	K_K10

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści laboratorium	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
L1	Rodzaje komunikacji skoncentrowanej na osobie.	4	2
L2	Zasady skutecznej komunikacji skoncentrowanej na osobie.	4	2
L3	Komunikacja werbalna.	4	2
L4	Komunikacja niewerbalna.	4	2
L5	Komunikacja w grupie.	4	2
L6	Modele komunikacji.	4	3
L7	Wystąpienia publiczne.	4	3
L8	Komunikacja perswazyjna.	2	2
	Razem liczba godzin laboratoriów	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Laboratorium	M2- wykład z elementami dyskusji	Laptop/projektor

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Laboratorium	F2- obserwacja, aktywność	P2- kolokwium

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Laboratorium	
	F2	P2
W_01	X	X
U_01	X	X
K_01	X	X

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się.
Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się.
Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się.

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Czytanie literatury	10	22
Przygotowanie do kolokwium	10	10
suma godzin:	50	50
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	2	2

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:
1. S P, Morreale, Komunikacja między ludźmi, Warszawa 2015.
2. J, Stewart, Mosty zamiast murów, Warszawa 2014.
3. Ch, Duhigg, Siła Komunikacji, Warszawa 2024.
Literatura zalecana / fakultatywna:
1. P L, Wachtel, Komunikacja Terapeutyczna, Kraków 2012.
2. L, Poncyliusz-Guranowska, Komunikacja Poradnik dla Młodzieży, Warszawa 2022.
3. K, Hartley, Komunikacja w Kryzysie, Warszawa 2020.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	dr Piotr Kuśmider
data sporządzenia / aktualizacji	27.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	kus7@o2.pl
podpis	